

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Informacja dotycząca wejścia w życie Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Kosowem *, z drugiej strony 1
- ★ Decyzja Rady (UE) 2016/437 z dnia 10 marca 2016 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Umowy między Unią Europejską a Republiką Peru dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych 2
- Umowa między Unią Europejską a Republiką Peru dotycząca zniesienia wiz krótkoterminowych 4

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/438 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE w odniesieniu do obowiązków depozytariuszy ⁽¹⁾ 11
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/439 z dnia 23 marca 2016 r. zmieniające załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do *Cydia pomonella* Granulovirus (CpGV), węgliku wapnia, jodku potasu, wodorowęglanu sodu, reskaluru oraz *Beauveria bassiana* szczep ATCC 74040 i *Beauveria bassiana* szczep GHA ⁽¹⁾ 31
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/440 z dnia 23 marca 2016 r. zmieniające załączniki II, III i V do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości atrazyny w określonych produktach lub na ich powierzchni ⁽¹⁾ 34

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244 (1999) oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/441 z dnia 23 marca 2016 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 w odniesieniu do stosowania glikozydów stewiolowych (E 960) jako substancji słodzącej w musztardzie ⁽¹⁾	47
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/442 z dnia 23 marca 2016 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 170/2013 ustanawiające środki przejściowe w sektorze cukru ze względu na przystąpienie Chorwacji	49
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/443 z dnia 23 marca 2016 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 669/2009 w odniesieniu do wykazu paszy i żywności nie pochodzących od zwierząt, podlegających zwiększonemu poziomowi kontroli urzędowych przywozu ⁽¹⁾	51
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/444 z dnia 23 marca 2016 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	58
★ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/445 z dnia 14 marca 2016 r. w sprawie wykonywania opcji i swobód uznania przewidzianych w prawie Unii (EBC/2016/4)	60

DECYZJE

★ Decyzja Rady (WPZiB) 2016/446 z dnia 23 marca 2016 r. zmieniająca i rozszerzająca decyzję Rady 2013/34/WPZiB w sprawie misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia malijskich sił zbrojnych (EUTM Mali)	74
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/447 z dnia 22 marca 2016 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2015/2460 dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5 we Francji (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 1608) ⁽¹⁾	76
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/448 z dnia 23 marca 2016 r. zmieniająca załączniki I i II do decyzji 2003/467/WE w odniesieniu do statusu Malty jako państwa oficjalnie wolnego od gruźlicy i brucelozy w odniesieniu do stad bydła (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 1697) ⁽¹⁾	78

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Informacja dotycząca wejścia w życie Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Kosowem *, z drugiej strony

W związku z tym, że w dniu 26 lutego 2016 r. zakończono procedury niezbędne do wejścia w życie wyżej wymienionego układu, wchodzi on w życie dnia 1 kwietnia 2016 r., zgodnie z jego art. 144.

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244 (1999) oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

DECYZJA RADY (UE) 2016/437**z dnia 10 marca 2016 r.****w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Umowy między Unią Europejską a Republiką Peru dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. a), w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 509/2014 ⁽¹⁾ przeniosło odniesienie do Republiki Peru z załącznika I do załącznika II do rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001 ⁽²⁾.
- (2) Przy tym odniesieniu do Republiki Peru zamieszczony jest przypis wskazujący, że zwolnienie z obowiązku wizowego ma zastosowanie od dnia wejścia w życie umowy dotyczącej zwolnienia z obowiązku wizowego, która zostanie zawarta z Unią Europejską.
- (3) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 509/2014 Komisja oceniła sytuację Republiki Peru według kryteriów określonych w tym rozporządzeniu. W dniu 29 października 2014 r. Komisja przyjęła sprawozdanie, w którym stwierdziła, że znacząca poprawa sytuacji gospodarczej i społecznej w Peru w ostatnich latach uzasadnia zwolnienie Peruwiańczyków z obowiązku wizowego podczas podróży na terytorium Unii Europejskiej.
- (4) W dniu 19 maja 2015 r. Rada przyjęła decyzję upoważniającą Komisję do podjęcia negocjacji z Republiką Peru w sprawie zawarcia umowy między Unią Europejską a Republiką Peru dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych („umowa”).
- (5) Negocjacje w sprawie umowy zostały podjęte w dniu 20 maja 2015 r. i zakończyły się pomyślnie parafowaniem jej w dniu 9 czerwca 2015 r.
- (6) Należy podpisać umowę i zatwierdzić deklaracje dołączone do umowy, w imieniu Unii. Należy tymczasowo stosować umowę od dnia następującego po dniu jej podpisania do czasu zakończenia procedur niezbędnych do jej formalnego zawarcia.
- (7) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE ⁽³⁾; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związane ani jej nie stosuje.
- (8) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽⁴⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 509/2014 z dnia 15 maja 2014 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wize podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 67).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wize podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a Republiką Peru dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych („umowa”), z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Tekst umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Zatwierdza się w imieniu Unii deklaracje dołączone do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania umowy w imieniu Unii.

Artykuł 4

Umowę stosuje się tymczasowo od dnia następującego po dniu jej podpisania ⁽¹⁾ do czasu zakończenia procedur niezbędnych do jej zawarcia.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 marca 2016 r.

W imieniu Rady
K.H.D.M. DIJKHOFF
Przewodniczący

⁽¹⁾ Data podpisania umowy zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

UMOWA
między Unią Europejską a Republiką Peru dotycząca zniesienia wiz krótkoterminowych

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią” lub „UE”, oraz

REPUBLIKA PERU, zwana dalej Peru,

zwane dalej łącznie „Umawiającymi się Stronami”,

MAJĄC NA UWADZE dalszy rozwój przyjaznych stosunków między Umawiającymi się Stronami oraz pragnąc ułatwić podróże poprzez zapewnienie bezwizowego wjazdu i pobytu krótkoterminowego dla swoich obywateli,

UWZGLĘDNIAJĄC rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 509/2014 z dnia 15 maja 2014 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu⁽¹⁾, między innymi poprzez przeniesienie 19 państw trzecich, w tym Peru, do wykazu państw trzecich, których obywatele są zwolnieni z obowiązku wizowego podczas pobytu krótkoterminowego w państwach członkowskich,

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z art. 1 rozporządzenia (UE) nr 509/2014 zwolnienie z obowiązku wizowego w odniesieniu do tych 19 państw ma zastosowanie od dnia wejścia w życie umowy dotyczącej zwolnienia z obowiązku wizowego, która zostanie zawarta z Unią,

PRAGNĄC zagwarantować przestrzeganie zasady równego traktowania wszystkich obywateli UE,

BIORĄC POD UWAGĘ, że osoby podróżujące w celu prowadzenia działalności zarobkowej podczas pobytu krótkoterminowego nie są objęte niniejszą Umową i dlatego dla tej kategorii osób obowiązują w dalszym ciągu odpowiednie przepisy prawa unijnego, prawa krajowego państw członkowskich i prawa krajowego Peru dotyczące obowiązku wizowego lub zwolnienia z takiego obowiązku oraz dostępu do zatrudnienia,

BIORĄC POD UWAGĘ Protokół w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz Protokół w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, załączone do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także potwierdzając, że postanowienia niniejszej Umowy nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii,

POSTANAWIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Cel

Niniejsza Umowa stanowi, że obywatele Unii i obywatele Peru mogą podróżować bez wiz na terytorium drugiej Umawiającej się Strony przez okres nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej Umowy:

- a) „państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie Unii, z wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa i Irlandii;
- b) „obywatel Unii” oznacza obywatela państwa członkowskiego w rozumieniu definicji zawartej w lit. a);

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, 20.5.2014, s. 67.

- c) „obywatel Peru” oznacza każdą osobę posiadającą obywatelstwo Peru;
- d) „strefa Schengen” oznacza obszar bez granic wewnętrznych obejmujący terytoria państw członkowskich w rozumieniu definicji zawartej w lit. a), stosujących w pełni dorobek Schengen.

Artykuł 3

Zakres stosowania

1. Obywatele Unii posiadający ważny paszport zwykły, dyplomatyczny, służbowy, urzędowy lub specjalny wydany przez państwo członkowskie mogą wjechać na terytorium Peru i przebywać na nim bez wizy przez okres pobytu określony w art. 4 ust. 1.

Obywatele Peru posiadający ważny paszport zwykły, dyplomatyczny, służbowy, urzędowy lub specjalny wydany przez Peru mogą wjechać na terytorium państw członkowskich i przebywać na nim bez wizy przez okres pobytu określony w art. 4 ust. 2.

2. Ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do osób podróżujących w celu prowadzenia działalności zarobkowej.

W przypadku tej kategorii osób każde państwo członkowskie może indywidualnie podjąć decyzję o nałożeniu obowiązku wizowego na obywateli Peru lub o jego zniesieniu, zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001 ⁽¹⁾.

W przypadku tej kategorii osób Peru może podjąć decyzję o nałożeniu obowiązku wizowego na obywateli poszczególnych państw członkowskich lub o jego zniesieniu, zgodnie ze swoim prawem krajowym.

3. Zniesienie wiz przewidziane niniejszą Umową obowiązuje bez uszczerbku dla przepisów Umawiających się Stron dotyczących warunków wjazdu i pobytu krótkoterminowego. Państwa członkowskie i Peru zastrzegają sobie prawo do odmowy wjazdu i pobytu krótkoterminowego na ich terytorium, jeśli którykolwiek z powyższych warunków nie jest spełniony.

4. Zniesienie wiz obowiązuje niezależnie od środka transportu wykorzystywanego do przekroczenia granic Umawiających się Stron.

5. Kwestie nieobjęte niniejszą Umową są regulowane prawem unijnym, prawem krajowym państw członkowskich i prawem krajowym Peru.

Artykuł 4

Czas pobytu

1. Obywatele Unii mogą przebywać na terytorium Peru przez okres nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym.

2. Obywatele Peru mogą przebywać na terytorium państw członkowskich stosujących w pełni dorobek Schengen przez okres nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym. Okres ten jest obliczany niezależnie od jakiegokolwiek pobytu w państwie członkowskim, które nie stosuje jeszcze w pełni dorobku Schengen.

Obywatele Peru mogą przebywać na terytorium każdego państwa członkowskiego, które nie stosuje jeszcze w pełni dorobku Schengen, przez okres nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym, niezależnie od okresu pobytu obliczanego dla terytorium państw członkowskich stosujących w pełni dorobek Schengen.

3. Niniejsza Umowa nie ma wpływu na możliwość przedłużenia przez Peru i państwa członkowskie okresu pobytu ponad okres 90 dni zgodnie z ich prawem krajowym oraz prawem unijnym.

Artykuł 5

Terytorialny zakres stosowania

1. W przypadku Republiki Francuskiej niniejszą Umowę stosuje się tylko do jej europejskiego terytorium.
2. W przypadku Królestwa Niderlandów niniejszą Umowę stosuje się tylko do jego europejskiego terytorium.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1).

Artykuł 6

Wspólny komitet ds. zarządzania Umową

1. Umawiające się Strony powołują wspólny komitet ekspertów (zwany dalej „komitetem”), w skład którego wchodzi przedstawiciele Unii i przedstawiciele Peru. Unię reprezentuje Komisja Europejska.
2. Komitet wykonuje między innymi następujące zadania:
 - a) monitorowanie wykonania niniejszej Umowy;
 - b) proponowanie zmian lub uzupełnień niniejszej Umowy;
 - c) rozstrzyganie sporów dotyczących interpretacji lub stosowania niniejszej Umowy.
3. Posiedzenia komitetu zwoływane są w każdym przypadku, gdy jest to niezbędne, na wniosek jednej z Umawiających się Stron.
4. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 7

Stosunek między niniejszą Umową a istniejącymi dwustronnymi umowami między państwami członkowskimi a Peru dotyczącymi zniesienia wiz

Niniejsza Umowa jest nadrzędna wobec wszelkich dwustronnych umów lub ustaleń zawartych między poszczególnymi państwami członkowskimi a Peru w zakresie, w jakim dotyczą one kwestii objętych niniejszą Umową.

Artykuł 8

Postanowienia końcowe

1. Niniejsza Umowa zostaje ratyfikowana lub zatwierdzona przez Umawiające się Strony zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami i wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dacie późniejszego z dwóch powiadomień, w których Umawiające się Strony dokonają wzajemnej notyfikacji o zakończeniu tych procedur.

Niniejszą Umowę stosuje się tymczasowo od dnia następującego po dniu jej podpisania.

2. Niniejsza Umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony, z zastrzeżeniem możliwości jej wypowiedzenia zgodnie z ust. 5.
3. Niniejszą Umowę można zmienić za pisemnym porozumieniem Umawiających się Stron. Zmiany wchodzi w życie po dokonaniu przez Umawiające się Strony wzajemnej notyfikacji o zakończeniu ich wewnętrznych procedur, które są niezbędne w tym celu.
4. Każda z Umawiających się Stron może zawiesić stosowanie wszystkich lub niektórych postanowień niniejszej Umowy, w szczególności ze względu na porządek publiczny, ochronę bezpieczeństwa narodowego, ochronę zdrowia publicznego, nieuregulowaną imigrację lub ponowne wprowadzenie obowiązku wizowego przez jedną z Umawiających się Stron. O decyzji w sprawie zawieszenia stosowania niniejszej Umowy powiadamia się drugą Umawiającą się Stronę nie później niż dwa miesiące przed jej planowanym wejściem w życie. Z chwilą ustania powodów zawieszenia stosowania niniejszej Umowy Umawiająca się Strona, która zawiesiła stosowanie niniejszej Umowy, niezwłocznie informuje o tym fakcie drugą Umawiającą się Stronę i przywraca stosowanie niniejszej Umowy.
5. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę w drodze pisemnego zawiadomienia drugiej Strony. Niniejsza Umowa przestaje obowiązywać po upływie 90 dni od daty takiego zawiadomienia.
6. Peru może zawiesić stosowanie niniejszej Umowy lub wypowiedzieć niniejszą Umowę wyłącznie w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich.
7. Unia może zawiesić stosowanie niniejszej Umowy lub wypowiedzieć niniejszą Umowę wyłącznie w odniesieniu do wszystkich swoich państw członkowskich.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, rumuńskim, węgierskim i włoskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są jednakowo autentyczne.

Съставено в Брюксел на четиринадесети март през две хиляди и шестнадесета година.
 Hecho en Bruselas, el catorce de marzo de dos mil dieciséis.
 V Bruselu dne čtrnáctého března dva tisíce šestnáct.
 Udfærdiget i Bruxelles den fjortende marts to tusind og seksten.
 Geschehen zu Brüssel am vierzehnten März zweitausendsechzehn.
 Kahe tuhande kuueteistkümnenda aasta märtsikuu neljateistkümnendal päeval Brüsselis.
 Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα τέσσερις Μαρτίου δύο χιλιάδες δεκαέξι.
 Done at Brussels on the fourteenth day of March in the year two thousand and sixteen.
 Fait à Bruxelles, le quatorze mars deux mille seize.
 Sastavljeno u Bruxellesu četrnaestog ožujka godine dvije tisuće šesnaeste.
 Fatto a Bruxelles, addì quattordici marzo duemilasedici.
 Briselē, divi tūkstoši sešpadsmitā gada četrpadsmitajā martā.
 Priimta du tūkstančiai šešioliktų metų kovo keturioliktą dieną Briuselyje.
 Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenhatodik év március havának tizennegyedik napján.
 Magħmul fi Brussell, fl-erbatax-il jum ta' Marzu fis-sena elfejn u sittax.
 Gedaan te Brussel, veertien maart tweeduizend zestien.
 Sporządzono w Brukseli dnia czternastego marca roku dwa tysiące szesnastego.
 Feito em Bruxelas, em catorze de março de dois mil e dezasseis.
 Íntocmit la Bruxelles la paisprezece martie două mii șaisprezece.
 V Bruseli štrnásteho marca dvetisícšestnásť.
 V Bruslju, dne štirinajstega marca leta dva tisoč šestnajst.
 Tehty Brysselissä neljäntenätoista päivänä maaliskuuta vuonna kaksituhattakuusitoista.
 Som skedde i Bryssel den fjortonde mars år tjugohundrasexton.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europejsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

За Република Перу
Por la República del Perú
Za Peruánskou Republikudo
For Republikken Peru
Für die Republik Peru
Peruu Vabariigi nimel
Για τη Δημοκρατία του Περού
For the Republic of Peru
Pour la république du pérou
Za Republiku Peru
Per la Republica del Perù
Peru Republikas vārdā –
Peru Respublikos vardu
A Perui Köztársaság részéről
Għar-Repubblika tal-Perù
Voor de Republiek Peru
W imieniu Peru
Pela República do Peru
Pentru Republica Peru
Za Peruánsku Republiku
Za Republiko Peru
Perun Tasavallan puolesta
För Republiken Peru

A handwritten signature in black ink, consisting of a series of loops and a long horizontal stroke at the end, positioned to the right of the list of names.

—

WSPÓLNA DEKLARACJA W ODNIESIENIU DO ISLANDII, NORWEGII, SZWAJCARII I LIECHTENSTEINU

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości ścisłe związki między Unią Europejską a Norwegią, Islandią, Szwajcarią i Liechtensteinem, w szczególności na mocy umów z dnia 18 maja 1999 r. i 26 października 2004 r. dotyczących włączenia tych państw we wprowadzanie, stosowanie i rozwijanie dorobku Schengen.

W związku z tym pożądanym jest, aby władze Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu, z jednej strony, oraz władze Peru, z drugiej strony, zawarły niezwłocznie dwustronne umowy dotyczące zniesienia wiz krótkoterminowych na podobnych warunkach, jak niniejsza Umowa.

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE WYKŁADNI KATEGORII OSÓB PODRÓŻUJĄCYCH W CELU PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI ZAROBKOWEJ, O KTÓREJ MOWA W ART. 3 UST. 2 NINIEJSZEJ UMOWY

Pragnąc zapewnić spójną wykładnię, Umawiające się Strony uzgadniają na potrzeby niniejszej Umowy, że kategoria osób prowadzących działalność zarobkową obejmuje osoby wjeżdżające w celu wykonywania działalności zawodowej lub pracy za wynagrodzeniem na terytorium innej Umawiającej się Strony jako pracownik lub dostawca usług.

Kategoria ta nie obejmuje:

- przedsiębiorców, tj. osób podróżujących w celu rozmów biznesowych (bez zatrudnienia w państwie drugiej Umawiającej się Strony),
- sportowców lub artystów wykonujących działalność na zasadzie *ad hoc*,
- dziennikarzy wysłanych przez media działające w ich państwie zamieszkania oraz
- stażystów wewnątrz korporacyjnych.

Wdrażanie niniejszej deklaracji jest monitorowane przez wspólny komitet w ramach jego obowiązków na mocy art. 6 niniejszej Umowy, który może zaproponować zmiany niniejszej deklaracji, jeżeli uzna je za konieczne w oparciu o doświadczenia Umawiających się Stron.

Niniejsza deklaracja pozostaje bez uszczerbku dla definicji kategorii podróżnych w prawie krajowym Peru do celów wjazdu, wyjazdu, tranzytu i pobytu na terytorium Peru.

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE WYKŁADNI OKRESU 90 DNI W KAŻDYM OKRESIE 180-DNIOWYM, O KTÓRYM MOWA W ART. 4 NINIEJSZEJ UMOWY

Umawiające się Strony uznają, że okres nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym, o którym mowa w art. 4 niniejszej Umowy, oznacza albo ciągły pobyt albo kilka następujących po sobie pobytów, których łączny czas trwania nie przekracza 90 dni w każdym okresie 180-dniowym.

Pojęcie „każdy” oznacza stosowanie ruchomego 180-dniowego okresu odniesienia, zakładającego sprawdzenie wstecz, dla każdego dnia pobytu, ostatniego 180-dniowego okresu w celu ustalenia, czy wymóg dotyczący nieprzekroczenia 90 dni w każdym okresie 180-dniowym pozostaje spełniony. Oznacza to między innymi, że nieobecność przez nieprzerwany okres 90 dni umożliwia kolejny pobyt nieprzekraczający 90 dni.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA INFORMOWANIA OBYWATELI O UMOWIE DOTYCZĄCEJ ZNIESIENIA WIZ

Uznając znaczenie zasady przejrzystości dla obywateli Unii Europejskiej i obywateli Peru, Umawiające się Strony zgadzają się zapewnić rozpowszechnienie pełnych informacji o treści i skutkach umowy dotyczącej zniesienia wiz i związanych z nią kwestiach, takich jak warunki wjazdu.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA WPROWADZENIA PASZPORTÓW BIOMETRYCZNYCH PRZEZ REPUBLIKĘ PERU

Republika Peru jako Umawiająca się Strona deklaruje, że udzieliła zamówienia dotyczącego produkcji paszportów biometrycznych i zobowiązuje się do wydawania tylko paszportów biometrycznych swoim obywatelom najpóźniej do dnia 31 lipca 2016 r. Paszporty te będą w pełni zgodne z wymogami ICAO przewidzianymi w ICAO Doc 9303.

Umawiające się Strony zgadzają się, że niewywiązanie się z wydawania tylko paszportów biometrycznych do dnia 31 lipca 2016 r. stanowi wystarczającą podstawę do zawieszenia stosowania niniejszej Umowy zgodnie z procedurami określonymi w jej art. 8 ust. 4.

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE WSPÓŁPRACY DOTYCZĄCEJ NIEUREGULOWANEJ MIGRACJI

Umawiające się Strony przypominają, że na podstawie art. 49 ust. 3 Umowy o dialogu politycznym i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Wspólnotą Andyjską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, zgodziły się na readmisję swoich migrantów o nieuregulowanym statusie.

Umawiające się Strony będą ściśle monitorować to zobowiązanie. Strony zgadzają się zawrzeć na wniosek którejkolwiek z Umawiających się Stron, a w szczególności w przypadku zwiększenia nieuregulowanej migracji i w przypadku problemów związanych z readmisją migrantów o nieuregulowanym statusie po wejściu w życie niniejszej Umowy, umowę regulującą szczegółowe zobowiązania obu sStron w zakresie readmisji migrantów o nieuregulowanym statusie.

Umawiające się Strony zgodnie postanawiają, że niewywiązanie się z zawarcia takiej umowy o readmisji na wniosek którejkolwiek z Umawiających się Stron stanowi wystarczającą podstawę do zawieszenia stosowania niniejszej Umowy zgodnie z procedurą określoną w jej art. 8 ust. 4.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2016/438

z dnia 17 grudnia 2015 r.

uzupełniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE w odniesieniu do obowiązków depozytariuszy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 26b,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Istotne jest, aby zapewnić jednolite osiągnięcie celów dyrektywy 2009/65/WE we wszystkich państwach członkowskich, zwiększyć integralność rynku wewnętrznego i zagwarantować pewność prawa jego uczestnikom, w tym inwestorom detalicznym i instytucjonalnym, właściwym organom i innym zainteresowanym stronom. Forma rozporządzenia zapewnia spójne ramy dla wszystkich podmiotów gospodarczych i stanowi najlepszą możliwą gwarancję równych szans, jednolitych warunków konkurencji i wspólnych odpowiednich standardów w zakresie ochrony inwestorów. Ponadto rozporządzenie zapewnia bezpośrednie stosowanie szczegółowych jednolitych zasad dotyczących działalności przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) i depozytariuszy, które to zasady z założenia mają bezpośrednie zastosowanie, a tym samym nie wymagają dalszej transpozycji na szczeblu krajowym. Przyjęcie rozporządzenia zagwarantuje również, że właściwe zmiany dyrektywy 2009/65/WE, wprowadzone dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/91/UE ⁽²⁾, będą stosowane od tego samego dnia we wszystkich państwach członkowskich.
- (2) W celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony inwestorów – uwzględniającego fakt, że UCITS jest systemem inwestorów detalicznych – w dyrektywie 2009/65/WE ustanowiono szeroki zbiór wymogów dotyczących obowiązków depozytariusza, ustaleń związanych z przekazaniem oraz systemu odpowiedzialności za utrzymywane aktywa UCITS. Należy zatem jasno określić konkretne prawa i obowiązki depozytariusza, spółki zarządzającej i spółki inwestycyjnej. Pisemna umowa powinna zawierać wszystkie szczegóły niezbędne dla odpowiedniego przechowywania wszystkich aktywów UCITS przez depozytariusza lub osobę trzecią, której przekazuje się funkcje w zakresie przechowywania zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE, aby depozytariusz odpowiednio wypełniał swoje funkcje nadzorcze i kontrolne.
- (3) Aby umożliwić depozytariuszowi ocenę i monitorowanie ryzyka w zakresie utrzymywania, w pisemnej umowie należy zawrzeć wystarczająco szczegółowe informacje dotyczące kategorii instrumentów finansowych, w które może inwestować UCITS, oraz przedstawić regiony geograficzne, w których UCITS planuje przeprowadzać inwestycje. W umowie należy również zawrzeć szczegóły dotyczące procedury eskalacji w celu określenia okoliczności, obowiązku zgłoszenia oraz kroków, jakie ma podjąć pracownik depozytariusza, niezależnie od szczebla struktury organizacyjnej, w związku z wszelkimi wykrytymi rozbieżnościami, w tym zgłoszenia ich spółce zarządzającej lub spółce inwestycyjnej bądź właściwym organom, zgodnie z wymogami niniejszego rozporządzenia. Depozytariusz powinien zatem ostrzec spółkę zarządzającą lub spółkę inwestycyjną o każdym istotnym zagrożeniu zidentyfikowanym w systemie rozrachunku konkretnego rynku. Rozwiązanie umowy powinno odzwierciedlić fakt, że stanowi ono środek stosowany przez depozytariusza w ostateczności, jeżeli nie jest on przekonany, iż aktywa są odpowiednio chronione. W ramach umowy należy również zapobiec pokusie nadużycia polegającej na podejmowaniu przez UCITS decyzji inwestycyjnych niezależnie od ryzyka utrzymywania, wynikającej z faktu, że odpowiedzialność ponosiłby depozytariusz. W celu zachowania wysokiego

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/91/UE z dnia 23 lipca 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2009/65/WE w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) w zakresie funkcji depozytariusza, polityki wynagrodzeń oraz sankcji (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 186).

standardu ochrony inwestorów należy w odniesieniu do całego łańcucha utrzymywania zastosować wymóg określający szczegóły nadzorowania osób trzecich.

- (4) W celu zagwarantowania, że depozytariusz może pełnić swoje obowiązki, konieczne jest wyjaśnienie zadań przewidzianych w art. 22 ust. 3 dyrektywy 2009/65/WE, w szczególności kontroli drugiego poziomu, które ma przeprowadzać depozytariusz. Takie zadania nie powinny uniemożliwiać depozytariuszowi przeprowadzenia – jeśli uzna on to za stosowne – weryfikacji *ex ante* w porozumieniu z UCITS. W celu zapewnienia zdolności wypełniania swoich obowiązków depozytariusz powinien ustanowić własną procedurę eskalacji stosowaną w sytuacjach, w których wykryto rozbieżności. W ramach tej procedury należy zagwarantować zawiadomianie właściwych organów o wszystkich istotnych naruszeniach. Obowiązki nadzorcze depozytariusza względem osób trzecich powinny pozostać bez uszczerbku dla obowiązków spoczywających na UCITS na mocy dyrektywy 2009/65/WE.
- (5) Depozytariusz powinien sprawdzać, czy istnieje zgodność liczby wyemitowanych jednostek uczestnictwa z otrzymanymi wpływami z tytułu subskrypcji. Ponadto w celu dopilnowania, aby wpłynęły płatności dokonywane przez inwestorów w ramach subskrypcji, depozytariusz powinien zapewnić również przeprowadzenie kolejnego uzgodnienia między zleceniami subskrypcji a wpływami z tytułu subskrypcji. Takie samo uzgodnienie należy wykonać w odniesieniu do zleceń umorzenia. Depozytariusz powinien również sprawdzić, czy liczba jednostek uczestnictwa na rachunkach UCITS zgadza się z liczbą pozostałych w obrocie jednostek uczestnictwa w rejestrze UCITS. Depozytariusz powinien odpowiednio dostosować swoje procedury, uwzględniając przepływ subskrypcji i umorzeń.
- (6) Depozytariusz powinien wprowadzić wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia skutecznego wdrożenia odpowiednich zasad i procedur wyceny w zakresie aktywów UCITS w drodze przeprowadzania kontroli wyrównawczych lub porównywania zgodności zmiany w obliczaniu wartości aktywów netto w czasie ze zmianą punktu odniesienia. Ustanawiając swoje procedury, depozytariusz powinien dobrze znać metodyki wyceny stosowane przez UCITS do wyceny aktywów UCITS. Częstotliwość takich kontroli powinna odpowiadać częstotliwości przeprowadzania wyceny aktywów UCITS.
- (7) Ze względu na swój obowiązek nadzorczy wynikający z dyrektywy 2009/65/WE depozytariusz powinien ustanowić procedurę przeprowadzania weryfikacji *ex post* zgodności UCITS z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi i wykonawczymi oraz regulaminem i dokumentami założycielskimi UCITS. Powinno to obejmować takie obszary, jak sprawdzenie, czy inwestycje UCITS są zgodne z jego strategiami inwestycyjnymi opisanymi w regulaminie UCITS i dokumentach ofertowych, oraz dopilnowanie, aby UCITS nie naruszało swoich ograniczeń inwestycyjnych. Depozytariusz powinien monitorować transakcje UCITS i badać wszystkie nietypowe transakcje. W przypadku naruszenia ograniczeń lub obostrzeń określonych w obowiązującym prawie lub regulacjach lub naruszenia regulaminu i postanowień dokumentów założycielskich UCITS depozytariusz podejmuje bezzwłoczne działania, aby odwrócić transakcję, która stanowi naruszenie takich przepisów, regulacji lub regulaminu.
- (8) Depozytariusz powinien zapewnić dokładne obliczanie dochodu UCITS zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE. Aby to osiągnąć, depozytariusz musi zapewnić odpowiednie obliczenie i właściwy podział dochodu oraz – jeżeli wykryje błąd – zagwarantować, że UCITS podejmie odpowiednie działania naprawcze. Po dopilnowaniu tej kwestii depozytariusz musi sprawdzić kompletność i dokładność podziału dochodu.
- (9) Aby depozytariusz miał wyraźny obraz wszystkich wpływów i wypływów środków pieniężnych UCITS we wszystkich przypadkach, UCITS powinno zagwarantować, że depozytariusz otrzymuje bez zbędnej zwłoki dokładne informacje dotyczące wszystkich przepływów środków pieniężnych, w tym od każdej osoby trzeciej, u której otwarty został rachunek pieniężny UCITS.
- (10) Aby przepływy środków pieniężnych UCITS były odpowiednio monitorowane, depozytariusz powinien zagwarantować, że będą istniały procedury ukierunkowane na właściwe monitorowanie przepływów środków pieniężnych UCITS, że będą one skutecznie wdrażane oraz że okresowo prowadzone będą przeglądy tych procedur. W szczególności depozytariusz powinien przeanalizować procedurę uzgadniania, aby uzyskać pewność, że jest ona odpowiednia dla danego UCITS i wykonywana w odpowiednich odstępach, uwzględniając charakter, zakres i złożoność danego UCITS. W ramach takiej procedury należy na przykład porównać po kolei każdy przepływ środków pieniężnych widniejący na wyciągu z rachunku bankowego z przepływami środków pieniężnych zarejestrowanych na rachunkach UCITS. Jeżeli uzgadniania przeprowadzane są codziennie, tak jak ma to miejsce w przypadku większości UCITS, depozytariusz również powinien przeprowadzać swoje uzgodnienie codziennie. Depozytariusz powinien w szczególności monitorować rozbieżności wskazane w ramach procedur uzgadniania i podejmowane środki naprawcze w celu powiadomienia UCITS bez zbędnej zwłoki o każdej nieprawidłowości, której nie udało się usunąć, oraz w celu przeprowadzenia pełnego przeglądu procedur uzgadniania. Tego rodzaju przegląd należy przeprowadzać co najmniej raz w roku. Depozytariusz powinien również terminowo określać znaczne przepływy środków pieniężnych, a w szczególności przepływy, które mogą być niezgodne z operacjami UCITS, takie jak zmiany w pozycjach aktywów UCITS lub w subskrypcjach

i umorzeniach, oraz powinien otrzymywać okresowo wyciągi z rachunków pieniężnych i sprawdzać zgodność własnych rejestrów poziomów płynności z rejestrami UCITS. Zgodnie z art. 22 ust. 5 lit. b) dyrektywy 2009/65/WE depozytariusz na bieżąco aktualizuje swój rejestr.

- (11) Depozytariusz musi dopilnować, aby wpłynęły wszystkie płatności dokonywane przez inwestorów lub w ich imieniu w ramach subskrypcji udziałów lub jednostek uczestnictwa w UCITS oraz aby zostały one zaksięgowane na co najmniej jednym rachunku pieniężnym zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE. UCITS powinno zatem zagwarantować, że depozytariusz uzyska stosowne informacje, których potrzebuje, aby właściwie monitorować otrzymywanie płatności inwestorów. UCITS musi dopilnować, aby depozytariusz uzyskiwał te informacje bez zbędnej zwłoki w momencie, w którym osoba trzecia otrzymuje zlecenie umorzenia lub emisji jednostek uczestnictwa w UCITS. Podmiot odpowiedzialny za subskrypcję i umorzenie jednostek uczestnictwa w UCITS powinien zatem przekazać te informacje depozytariuszowi na koniec dnia roboczego, aby uniknąć każdego przypadku niewłaściwego wykorzystania płatności inwestorów.
- (12) Depozytariusz powinien utrzymywać wszystkie instrumenty finansowe UCITS, które można by rejestrować lub trzymać na rachunku bezpośrednio lub pośrednio w imieniu depozytariusza lub osoby trzeciej, której przekazuje się funkcje w zakresie przechowywania, w szczególności na poziomie centralnego depozytu papierów wartościowych. Ponadto depozytariusz powinien utrzymywać te instrumenty finansowe, które są tylko bezpośrednio rejestrowane u samego emitenta lub jego przedstawiciela w imieniu depozytariusza lub osoby trzeciej, której przekazano funkcje w zakresie przechowywania. Nie należy utrzymywać instrumentów finansowych, które zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym są rejestrowane u emitenta lub jego przedstawiciela wyłącznie w imieniu UCITS. Należy utrzymywać wszystkie instrumenty finansowe, które mogą zostać fizycznie dostarczone depozytariuszowi. Pod warunkiem spełnienia warunków, na jakich mają być utrzymywane instrumenty finansowe, sam depozytariusz lub osoba trzecia, której przekazano funkcje w zakresie przechowywania, musi również utrzymywać instrumenty finansowe dostarczane jako zabezpieczenie na rzecz osoby trzeciej lub dostarczane przez osobę trzecią na rzecz UCITS dopóty, dopóki dane instrumenty finansowe należą do UCITS.
- (13) W odniesieniu do utrzymywanych instrumentów finansowych przez cały czas należy zapewniać należyta staranność i ochronę. Aby zagwarantować, że ryzyko utrzymywania zostanie odpowiednio ocenione, należy określić jasne obowiązki dla depozytariusza, który w ramach zapewnienia należytej staranności powinien w szczególności wiedzieć, które osoby trzecie tworzą łańcuch utrzymywania, dopilnować, aby w całym łańcuchu utrzymywania przestrzegano zobowiązań w zakresie należytej staranności i obowiązku rozdziału, zagwarantować, że będzie on miał odpowiednie prawo dostępu do ksiąg i rejestrów osób trzecich, którym zostały przekazane funkcje w zakresie przechowywania, zapewnić zgodność z wymogami dotyczącymi należytej staranności i obowiązku rozdziału, sporządzać dokumenty i udostępniać je spółce zarządzającej lub spółce inwestycyjnej.
- (14) Depozytariusz zawsze powinien mieć kompleksowy przegląd wszystkich aktywów, które nie są utrzymywanymi instrumentami finansowymi. Aktywa te podlegałyby obowiązkowi weryfikacji tytułu własności i prowadzenia rejestru zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE. Przykładami takich aktywów są rzeczowe aktywa trwałe, które nie kwalifikują się jako instrumenty finansowe zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE lub których nie można fizycznie dostarczyć do depozytariusza, umowy finansowe, takie jak pewne instrumenty pochodne lub depozyty pieniężne.
- (15) Aby uzyskać wystarczający stopień pewności, że UCITS faktycznie jest właścicielem aktywów, depozytariusz upewnia się, że otrzymał wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne do przekonania się, iż UCITS ma prawo własności do danych aktywów. Informacje te mogą mieć formę kopii oficjalnego dokumentu, z którego wynika, że UCITS jest właścicielem danego składnika aktywów, lub jakiegokolwiek formalnego i wiarygodnego dowodu uznanego przez depozytariusza za odpowiedni. W razie potrzeby depozytariusz powinien zwrócić się do UCITS i – w zależności od przypadku – lub do osoby trzeciej z wnioskiem o przedstawienie dodatkowych dowodów.
- (16) Depozytariusz prowadzi również rejestr wszystkich aktywów, co do których ma pewność, że są własnością UCITS. Może on ustanowić procedurę w zakresie otrzymywania informacji od osób trzecich, w tym procedury gwarantujące, że aktywów nie można przenieść bez wcześniejszego zawiadomienia o takich transakcjach depozytariusza lub osoby trzeciej, której przekazuje się funkcje w zakresie przechowywania.
- (17) Przekazując funkcje w zakresie przechowywania osobie trzeciej zgodnie z art. 22a dyrektywy 2009/65/WE, depozytariusz ma obowiązek wdrożenia i zastosowania odpowiedniej i udokumentowanej procedury, aby osoba, której przekazano funkcje w zakresie przechowywania, zawsze przestrzegała wymogów art. 22a ust. 3 tej dyrektywy. W celu zapewnienia wystarczającego poziomu ochrony aktywów konieczne jest ustalenie określonych zasad, które należy stosować w związku z przekazaniem funkcji w zakresie przechowywania.
- (18) Takich zasad nie należy uważać za wyczerpujące ani pod względem określenia wszystkich szczegółów postępowania depozytariusza z należyta fachowością, dbałością i starannością, ani pod względem wskazania

wszystkich środków, jakie powinien stosować depozytariusz w związku z samymi przedmiotowymi zasadami. Obowiązek monitorowania na bieżąco osoby trzeciej, której przekazano funkcje w zakresie przechowywania, powinien polegać na sprawdzeniu, czy dana osoba trzecia prawidłowo wykonuje wszystkie przekazane funkcje i czy przestrzega umowy o przekazanie oraz innych wymogów prawnych takich jak wymogi dotyczące niezależności oraz zakaz ponownego wykorzystania. Depozytariusz powinien również przeprowadzić przegląd elementów ocenianych w trakcie procesu wyboru i wyznaczania oraz porównać je z rozwojem rynku. Depozytariusz powinien zawsze być w stanie odpowiednio ocenić ryzyko związane z decyzją o powierzeniu aktywów osobie trzeciej. Częstotliwość przeglądu należy dostosować, tak aby zawsze był on spójny z warunkami rynkowymi i związanym ryzykiem. Aby skutecznie reagować na ewentualne nadmierne zadłużenie osoby trzeciej, depozytariusz powinien rozpocząć realizację planu awaryjnego, w tym, w stosownych przypadkach, możliwy wybór alternatywnych dostawców. Chociaż tego rodzaju środki mogą ograniczyć ryzyko utrzymywania, na jakie narażony jest depozytariusz, nie powodują one zawężenia obowiązku polegającego na zwrocie instrumentów finansowych lub wypłaceniu odpowiadającej im kwoty, jeżeli zostaną one utracone, co zależy od kwestii, czy spełnione zostały wymogi art. 24 dyrektywy 2009/65/WE.

- (19) Aby depozytariusz mógł stwierdzić, że aktywa UCITS i prawa UCITS są chronione na wypadek niewypłacalności osoby trzeciej, musi on posiadać wiedzę na temat przepisów dotyczących upadłości obowiązujących w państwie trzecim, w którym siedzibę ma osoba trzecia, oraz zapewnić wykonalność wiążących ich stosunków umownych. W celu zapewnienia wykonalności ustaleń umownych również w przypadku niewypłacalności osoby trzeciej depozytariusz – zanim przekaze funkcje w zakresie przechowywania osobie trzeciej posiadającej siedzibę poza Unią – musi uzyskać niezależną opinię prawną na temat wykonalności ustaleń umownych z osobą trzecią na podstawie przepisów i orzecznictwa w zakresie upadłości obowiązujących w państwie trzecim, w którym siedzibę ma osoba trzecia. Obowiązek depozytariusza polegający na ocenie ram regulacyjnych i prawnych państwa trzeciego obejmuje również uzyskanie niezależnej opinii prawnej oceniającej przepisy i orzecznictwo w zakresie upadłości w państwie trzecim, w którym siedzibę ma osoba trzecia. Opinie można łączyć, w zależności od przypadku, lub mogą one być wydawane dla każdej jurysdykcji przez właściwe federacje branżowe lub firmy prawne i być skierowane do kilku depozytariuszy.
- (20) Ustalenia umowne z wybraną osobą trzecią, której powierzone zostały funkcje w zakresie przechowywania, powinny zawierać klauzulę dotyczącą wcześniejszego wypowiedzenia, ponieważ jest to konieczne, aby depozytariusz był w stanie wypowiedzieć taki stosunek umowny w przypadku, kiedy prawo lub orzecznictwo państwa trzeciego zmieni się w taki sposób, że nie będzie już zapewniona ochrona aktywów UCITS. W takich przypadkach depozytariusz musi poinformować o tym spółkę zarządzającą lub spółkę inwestycyjną. Spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna powinna z kolei powiadomić o tym właściwe organy i podjąć wszelkie niezbędne kroki, które są w najlepszym interesie UCITS i jego inwestorów. Powiadomienie właściwych organów o zwiększonym ryzyku utrzymywania lub ryzyku niewypłacalności w odniesieniu do aktywów UCITS w państwie trzecim nie powinno zwalniać depozytariusza, spółki zarządzającej ani spółki inwestycyjnej z ich zadań i zobowiązań określonych w dyrektywie 2009/65/WE.
- (21) Przekazując funkcje w zakresie przechowywania, depozytariusz powinien zapewnić przestrzeganie wymogów art. 22a ust. 3 lit. c) dyrektywy 2009/65/WE i prawidłowy rozdział aktywów klientów UCITS depozytariusza. Ten obowiązek ma w szczególności zapewnić, aby aktywa UCITS nie zostały utracone z powodu niewypłacalności osoby trzeciej, której przekazano funkcje w zakresie przechowywania, oraz aby nie zostały one ponownie wykorzystane przez osobę trzecią na jej własny rachunek. Ponadto depozytariusz powinien móc zabronić posiadania tymczasowych deficytów w aktywach klientów, stosować bufory lub wprowadzić uzgodnienia, w ramach których zabrania się wykorzystania salda debetowego jednego klienta w celu kompensacji salda wierzycielności innego klienta. Chociaż tego rodzaju środki mogą ograniczyć ryzyko utrzymywania, na jakie narażony jest depozytariusz przy przekazywaniu funkcji w zakresie przechowywania, nie powodują one zmiany obowiązku polegającego na zwrocie instrumentów finansowych lub wypłaceniu odpowiadającej im kwoty, jeżeli zostaną utracone, co zależy od kwestii, czy spełnione zostały wymogi dyrektywy 2009/65/WE.
- (22) Przed przekazaniem funkcji w zakresie przechowywania oraz w okresie przekazania depozytariusz powinien zapewnić za pomocą ustaleń przedumownych i umownych, aby osoba trzecia podjęła kroki i dokonała ustaleń w celu zagwarantowania, że aktywa UCITS są niedostępne do podziału ani do zbycia i podziału środków między wierzycieli osoby trzeciej. Dyrektywą 2009/65/WE nałożono na wszystkie państwa członkowskie obowiązek dostosowania ich właściwych przepisów dotyczących upadłości do tego wymogu. Konieczne jest zatem, aby depozytariusz uzyskał informacje z niezależnych źródeł na temat obowiązujących przepisów i orzecznictwa w zakresie upadłości w państwie trzecim, w którym mają być utrzymywane aktywa UCITS.
- (23) Depozytariusz ponosi odpowiedzialność na mocy art. 24 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2009/65/WE w przypadku utraty instrumentu finansowego utrzymywanego przez samego depozytariusza lub przez osobę trzecią, której przekazano zadanie przechowywania, o ile depozytariusz nie wykaże, że utrata wynikała z wydarzenia zewnętrznego poza uzasadnioną kontrolą, którego skutki byłyby nieuniknione mimo wszelkich uzasadnionych kroków podjętych w celu zapobieżenia im. Taką utratę należy odróżnić od ponoszonych przez inwestorów strat w inwestycjach wynikających ze spadku wartości aktywów wskutek decyzji inwestycyjnej.

- (24) Aby utrata poskutkowała pociągnięciem depozytariusza do odpowiedzialności, utrata musi być ostateczna, czyli nie może istnieć perspektywa odzyskania aktywów finansowych. Sytuacji, w których instrument finansowy jest jedynie czasowo niedostępny lub zamrożony, nie należy zatem uznawać za utratę w rozumieniu art. 24 dyrektywy 2009/65/WE. Można natomiast określić trzy rodzaje sytuacji, w których utratę należy uznać za ostateczną: jeżeli dany instrument finansowy już nie istnieje lub nigdy nie istniał; jeżeli dany instrument finansowy istnieje, jednak UCITS bezpowrotnie straciło prawo własności do tego instrumentu; oraz jeżeli UCITS posiada prawo własności, ale nie może już na stałe przenieść tytułu własności do danego instrumentu finansowego lub utworzyć ograniczone prawa własności do takiego instrumentu.
- (25) Uznaje się, że instrument finansowy już nie istnieje, jeżeli na przykład zniknął w wyniku błędu rachunkowego, którego nie można naprawić, lub jeżeli taki instrument nigdy nie istniał, gdy tytuł własności UCITS zarejestrowano na podstawie sfałszowanych dokumentów. Sytuacje, w których utrata instrumentów finansowych wynika z nieuczciwych zachowań, należy uznać za utratę.
- (26) Nie można mieć pewności, że doszło do utraty, jeżeli instrument finansowy został zastąpiony innym instrumentem finansowym lub zamieniony na inny instrument finansowy, w sytuacjach, w których akcje są umarzane i zastępowane w drodze emisji nowych akcji w ramach reorganizacji przedsiębiorstwa. Nie należy uznawać, że UCITS jest na stałe pozbawione prawa własności do instrumentu finansowego, jeżeli zgodnie z prawem przeniosło tytuł własności na osobę trzecią. W związku z tym, jeżeli istnieje rozróżnienie na własność prawną i własność rzeczywistą aktywów, definicja utraty powinna odnosić się do utraty prawa własności rzeczywistej.
- (27) Depozytariusz może uniknąć odpowiedzialności na mocy art. 24 dyrektywy 2009/65/WE tylko w przypadku wydarzenia zewnętrznego wykraczającego poza jego kontrolę, którego skutki są nieuniknione mimo wszelkich uzasadnionych kroków podjętych w celu zapobieżenia im. Aby depozytariusz został uwolniony od odpowiedzialności, powinien udowodnić, że wszystkie te warunki łącznie zostały spełnione, ponadto należy ustanowić procedurę, która powinna być przestrzegana w takim przypadku.
- (28) Najpierw należy ustalić, czy wydarzenie, które doprowadziło do utraty, było wydarzeniem zewnętrznym. Na odpowiedzialność depozytariusza nie powinno mieć wpływu przekazanie funkcji w zakresie przechowywania, a zatem należy uznać, że dane wydarzenie jest wydarzeniem zewnętrznym, jeżeli nie doszło do niego w wyniku jakiegokolwiek działania lub zaniechania depozytariusza lub osoby trzeciej, której przekazano przechowywanie instrumentów finansowych oddanych do utrzymywania. Następnie należy ocenić, czy dane wydarzenie wykracza poza kontrolę depozytariusza, sprawdzając, czy ostrożny depozytariusz nie mógł uczynić niczego, aby zapobiec wystąpieniu tego wydarzenia. W ramach tych kroków za wydarzenia zewnętrzne wykraczające poza uzasadnioną kontrolę można uznać zarówno klęski żywiołowe, jak i działania organu publicznego. Z kolei ani utraty wskutek niezastosowania wymogów w zakresie rozdziału określonych w art. 21 ust. 11 lit. d) ppkt (iii) dyrektywy 2009/65/WE, ani utraty aktywów wynikającej z zakłócenia działalności osoby trzeciej w związku z niewypłacalnością nie można uznać za wydarzenia zewnętrzne wykraczające poza uzasadnioną kontrolę.
- (29) Depozytariusz powinien także udowodnić, że utracie nie można było zapobiec mimo wszelkich uzasadnionych kroków podjętych w tym celu. W tym kontekście depozytariusz powinien powiadomić spółkę zarządzającą lub spółkę inwestycyjną i w zależności od okoliczności podjąć odpowiednie działanie. Przykładowo w sytuacji, w której depozytariusz uważa, że jedynym odpowiednim działaniem jest zbycie instrumentów finansowych, powinien należycie powiadomić spółkę zarządzającą lub spółkę inwestycyjną, która z kolei musi pisemnie poinstruować depozytariusza, czy ma on nadal utrzymywać dane instrumenty finansowe czy ma je zbyć. Każdą skierowaną do depozytariusza instrukcję dotyczącą dalszego utrzymywania aktywów należy bez zbędnej zwłoki zgłosić inwestorom UCITS. Spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna powinna należycie rozważyć zalecenia depozytariusza. W zależności od okoliczności, jeżeli depozytariusz nadal ma obawy, że pomimo kolejnych ostrzeżeń poziom ochrony danego instrumentu finansowego jest niewystarczający, powinien rozważyć podjęcie dalszego możliwego działania, takiego jak rozwiązanie umowy pod warunkiem zapewnienia UCITS czasu na znalezienie innego depozytariusza zgodnie z prawem krajowym.
- (30) W przypadku zabezpieczeń mających na celu ochronę inwestorów w ramach systemu depozytariuszy należy uwzględnić możliwe zależności między depozytariuszem a spółką zarządzającą lub spółką inwestycyjną, np. wynikające ze wspólnego lub powiązanego zarządzania lub krzyżowych powiązań kapitałowych. Takie zależności – jeśli są dozwolone na mocy prawa krajowego i w stopniu dozwolonym przez to prawo – mogłyby spowodować konflikt interesów objawiający się powstaniem ryzyka nadużyć (niezgłaszanie nieprawidłowości właściwym organom w celu uniknięcia utraty reputacji) lub ryzyka związanego z krokami prawnymi (niechęć do podjęcia kroków prawnych wobec depozytariusza lub unikanie podjęcia takich kroków), stronniczością wyboru (wybór depozytariusza nie byłby oparty na jakości i cenie), powstaniem ryzyka niewypłacalności (niższe standardy rozdziału aktywów lub mniej uważne sprawdzanie wypłacalności depozytariusza), ekspozycją na ryzyko w ramach jednej grupy (inwestycje wewnątrzgrupowe).
- (31) Niezależność operacyjna spółki zarządzającej lub spółki inwestycyjnej oraz depozytariusza, w tym w sytuacjach, gdy przekazano funkcje w zakresie przechowywania, stanowi dodatkowe zabezpieczenie zapewniające ochronę

inwestorów bez ponoszenia nadmiernych kosztów poprzez podniesienie standardów zachowania podmiotów należących do tej samej grupy lub powiązanych ze sobą w inny sposób. Wymogi związane z niezależnością operacyjną powinny uwzględniać istotne elementy takie jak tożsamość lub związki osobiste zarządzających, pracowników lub osób wykonujących funkcje nadzorcze z innymi podmiotami lub spółkami w ramach grupy, w tym sytuacji, kiedy takie osoby są powiązane.

- (32) Aby zapewnić proporcjonalne traktowanie w sytuacjach, gdy spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna i depozytariusz należą do tej samej grupy, co najmniej jedna trzecia członków lub dwie osoby w organach odpowiedzialnych za funkcje nadzorcze lub w organach zarządzających, które również są odpowiedzialne za funkcje nadzorcze – w zależności od tego, która wartość jest niższa – powinny być niezależne.
- (33) Jeśli chodzi o zarządzanie przedsiębiorstwem, należy odzwierciedlić specyficzne cechy zarówno systemu monistycznego, w którym spółka zarządzana jest przez jeden podmiot przedsiębiorstwa, który wykonuje funkcje zarządcze i funkcje nadzorcze, jak i cechy systemu dualistycznego, w którym zarząd oraz rada nadzorcza działają oddzielnie.
- (34) W celu umożliwienia właściwym organom, UCITS i depozytariuszom dostosowania się do nowych przepisów zawartych w niniejszym rozporządzeniu, tak aby przepisy te mogły być stosowane w sposób skuteczny i wydajny, należy odroczyć rozpoczęcie stosowania niniejszego rozporządzenia o sześć miesięcy od daty jego wejścia w życie.
- (35) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią grupy ekspertów Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1

DEFINICJE I SZCZEGÓŁY PISEMNEJ UMOWY

(Artykuł 22 ust. 2 dyrektywy 2009/65/WE)

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „powiązanie” oznacza sytuację, w której co najmniej dwie osoby fizyczne lub prawne są związane przez bezpośredni lub pośredni znaczny pakiet akcji w przedsiębiorstwie reprezentujący co najmniej 10 % kapitału lub praw głosu, lub pakiet, który umożliwia wywieranie znaczącego wpływu na zarządzanie przedsiębiorstwa, w którym pakiet ten występuje;
- b) „powiązanie w ramach grupy” oznacza sytuację, w której co najmniej dwa przedsiębiorstwa lub podmioty należą do tej samej grupy w rozumieniu art. 2 ust. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE ⁽¹⁾ lub międzynarodowych standardów rachunkowości przyjętych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.

Artykuł 2

Umowa o wyznaczenie depozytariusza

1. Umowę potwierdzającą wyznaczenie depozytariusza zgodnie z art. 22 ust. 2 dyrektywy 2009/65/WE należy sporządzić między depozytariuszem, z jednej strony, a spółką inwestycyjną lub spółką zarządzającą, z drugiej strony, dla każdego z funduszy wspólnych zarządzanych przez spółkę zarządzającą.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości (Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1).

2. Umowa ta zawiera przynajmniej:
- a) opis usług, które mają być świadczone przez depozytariusza, oraz procedur, które mają zostać przyjęte przez depozytariusza dla każdego rodzaju aktywów, w jakie może inwestować UCITS, i które są powierzone depozytariuszowi;
 - b) opis sposobu, w jaki będą wykonywane funkcje w zakresie przechowywania i nadzoru, w zależności od rodzajów aktywów i regionów geograficznych, w których UCITS planuje inwestycje, w tym w odniesieniu do obowiązku przechowywania, wykazów krajów i procedur dodawania krajów do wykazów lub ich usuwania. Opis jest zgodny z informacjami zawartymi w regulaminie UCITS, dokumentach założycielskich i dokumentach ofertowych dotyczących aktywów, w które może inwestować UCITS;
 - c) okres obowiązywania oraz warunki zmiany i rozwiązania umowy obejmujące informacje na temat sytuacji, które mogłyby doprowadzić do rozwiązania umowy, i szczegółowe informacje dotyczące procedury rozwiązania umowy, a także procedur, które stosuje depozytariusz przy przekazaniu wszystkich istotnych informacji swojemu następcy;
 - d) zobowiązania w zakresie poufności mające zastosowanie do stron zgodnie z odpowiednimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi. Takie zobowiązania nie ograniczają możliwości uzyskania przez właściwe organy dostępu do odpowiednich dokumentów i informacji;
 - e) środki i procedury, za pomocą których depozytariusz przekazuje spółce zarządzającej lub spółce inwestycyjnej wszystkie istotne informacje, jakich potrzebują w celu wypełniania swoich obowiązków, w tym wykonywania wszelkich praw przypisanych do aktywów, oraz w celu umożliwienia spółce zarządzającej lub spółce inwestycyjnej dokonania szybkiego i dokładnego przeglądu rachunków UCITS;
 - f) środki i procedury, przy pomocy których spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna przekazuje wszystkie istotne informacje lub zapewnia depozytariuszowi dostęp do wszystkich informacji, które są mu niezbędne do wypełniania jego obowiązków, w tym procedury służące zagwarantowaniu, że depozytariusz otrzyma informacje od innych stron wyznaczonych przez spółkę zarządzającą lub spółkę inwestycyjną;
 - g) procedury, które należy stosować w przypadku rozważania możliwości wprowadzenia zmian w regulaminie UCITS, dokumentach założycielskich lub dokumentach ofertowych, opisujące szczegółowo sytuacje, w których należy depozytariuszowi przekazać odpowiednie informacje lub w których w celu wprowadzenia zmiany konieczne jest uzyskanie wcześniejszej zgody depozytariusza;
 - h) wszystkie niezbędne informacje dotyczące sprzedaży, subskrypcji, umorzenia, emisji, unieważnienia i odkupu jednostek uczestnictwa w UCITS, które muszą zostać wymienione między spółką inwestycyjną lub spółką zarządzającą lub osobą trzecią działającą w imieniu UCITS, z jednej strony, a depozytariuszem, z drugiej strony;
 - i) wszystkie niezbędne informacje dotyczące wykonywania obowiązków przez depozytariusza, które to informacje muszą zostać wymienione między spółką inwestycyjną, spółką zarządzającą lub osobą trzecią działającą w imieniu UCITS a depozytariuszem;
 - j) jeżeli strony umowy przewidziały możliwość wyznaczenia osób trzecich do celów wykonywania części ich odpowiednich zadań – zobowiązanie do regularnego przedstawiania szczegółowych informacji na temat wszystkich wyznaczonych osób trzecich oraz, na wniosek, informacji na temat kryteriów stosowanych przy wyborze osoby trzeciej i przewidywanych środków służących monitorowaniu działań przeprowadzanych przez wybraną osobę trzecią;
 - k) informacje dotyczące zadań i obowiązków stron umowy w zakresie zobowiązań dotyczących zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
 - l) informacje dotyczące wszystkich rachunków pieniężnych otwartych w imieniu spółki inwestycyjnej lub spółki zarządzającej działającej w imieniu UCITS oraz procedury gwarantujące, że depozytariusz będzie informowany o otwieraniu każdego nowego rachunku;
 - m) szczegółowe informacje na temat procedur eskalacji stosowanych przez depozytariusza, w tym informacje pozwalające zidentyfikować osoby w ramach spółki zarządzającej lub spółki inwestycyjnej, z którymi depozytariusz powinien się skontaktować przy uruchamianiu takiej procedury;
 - n) zobowiązanie depozytariusza do powiadomienia, że rozdział aktywów nie wystarczy już do zapewnienia ochrony przed niewypłacalnością osoby trzeciej, której przekazano funkcje w zakresie przechowywania w ramach określonej jurysdykcji zgodnie z art. 22a dyrektywy 2009/65/WE;

- o) procedury służące zapewnieniu możliwości uzyskania przez depozytariusza wglądu – w zakresie jego zadań – w działalność spółki zarządzającej lub spółki inwestycyjnej oraz umożliwiające mu ocenę jakości otrzymywanych informacji, w tym poprzez uzyskanie dostępu do ksiąg spółki zarządzającej lub spółki inwestycyjnej oraz dzięki wizycie na miejscu;
- p) procedury służące zapewnieniu spółce zarządzającej lub spółce inwestycyjnej możliwości dokonania przeglądu wyników depozytariusza w zakresie wywiązywania się z jego obowiązków.

Szczegółowe informacje na temat środków i procedur określonych w lit. a)–p) przedstawia się w umowie wyznaczającej depozytariusza oraz w jakiegokolwiek późniejszej zmianie do tej umowy.

3. Strony mogą zgodzić się na przekazywanie całości lub części wymienianych między sobą informacji drogą elektroniczną pod warunkiem zapewnienia odpowiedniego mechanizmu rejestrowania takich informacji.

4. O ile prawo krajowe nie stanowi inaczej, zawieranie odrębnej pisemnej umowy w odniesieniu do każdego funduszu wspólnego nie jest obowiązkowe.

Spółka zarządzająca i depozytariusz mogą zawrzeć jedną umowę, w której wymienione zostaną fundusze wspólne zarządzane przez spółkę zarządzającą, do której odnosi się umowa.

5. W umowie potwierdzającej wyznaczenie depozytariusza oraz każdej następnej umowie należy wskazać prawo mające zastosowanie do przedmiotowej umowy.

ROZDZIAŁ 2

FUNKCJE DEPOZYTARIUSZA, OBOWIĄZEK DOCHOWANIA NALEŻYTEJ STARANNOŚCI, OBOWIĄZEK ROZDZIAŁU I OCHRONA PRZED NIEWYPŁACALNOŚCIĄ

(Artykuł 22 ust. 3, 4 i 5 oraz art. 22a ust. 2 lit. c) i d) dyrektywy 2009/65/WE)

Artykuł 3

Obowiązki nadzorcze – wymogi ogólne

1. W momencie wyznaczenia depozytariusz przeprowadza ocenę ryzyka związanego z charakterem, skalą i złożonością polityki inwestycyjnej i strategii UCITS oraz z organizacją spółki zarządzającej lub spółki inwestycyjnej. Na podstawie tej oceny depozytariusz opracowuje procedury nadzorcze, które są odpowiednie dla UCITS i aktywów, w które inwestuje, a następnie wdraża i stosuje te procedury. Procedury te są regularnie aktualizowane.

2. Wypełniając swoje obowiązki nadzorcze zgodnie z art. 22 ust. 3 dyrektywy 2009/65/WE, depozytariusz przeprowadza kontrole *ex post* i dokonuje weryfikacji procesów i procedur wchodzących w zakres odpowiedzialności spółki zarządzającej, spółki inwestycyjnej lub wyznaczonej osoby trzeciej. Depozytariusz w każdym przypadku gwarantuje istnienie odpowiedniej procedury weryfikacji i uzgadniania, która jest wdrażana i stosowana oraz poddawana częstemu przeglądowi. Spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna zapewnia przekazanie depozytariuszowi wszystkich instrukcji dotyczących aktywów UCITS oraz działań podejmowanych w ramach UCITS, tak aby mógł on przeprowadzić własną procedurę weryfikacji lub uzgadniania.

3. Depozytariusz ustanawia przejrzystą i kompleksową procedurę eskalacji stosowaną w przypadkach wykrycia potencjalnych rozbieżności w ramach wykonywania przez niego obowiązków nadzorczych – szczegółowe informacje w tym zakresie są udostępniane właściwym organom spółki zarządzającej lub spółki inwestycyjnej na ich wniosek.

4. Spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna dostarcza depozytariuszowi od momentu, w którym rozpocznie on pełnienie swoich obowiązków, i następnie na bieżąco wszystkie stosowne informacje, które są mu niezbędne do wypełniania zobowiązań nałożonych na niego zgodnie z przepisami art. 22 ust. 3 dyrektywy 2009/65/WE, w tym wszystkie informacje, jakie mają depozytariuszowi przedstawiać osoby trzecie.

W szczególności spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna gwarantuje, że depozytariusz będzie mógł uzyskać dostęp do ksiąg i będzie mógł przeprowadzać wizyty na miejscu w pomieszczeniach spółki zarządzającej lub spółki inwestycyjnej oraz w pomieszczeniach należących do jakichkolwiek podmiotów świadczących usługi wyznaczonych przez spółkę zarządzającą lub spółkę inwestycyjną, lub będzie mógł dokonać przeglądu sprawozdań i oświadczeń dotyczących uznanych zewnętrznych świadectw sporządzonych przez zewnętrznych biegłych rewidentów lub innych specjalistów w celu zapewnienia adekwatności i odpowiedniości obowiązujących procedur.

Artykuł 4

Obowiązki związane z subskrypcją i umorzeniami

1. Uznaje się, że depozytariusz spełnia wymogi przewidziane w art. 22 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2009/65/WE, jeśli zapewnia, aby spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna ustanowiła, wdrożyła i stosowała właściwą i spójną procedurę do:

- a) uzgodnienia zleceń subskrypcji z wpływami z tytułu subskrypcji oraz uzgodnienia liczby wyemitowanych jednostek uczestnictwa z zyskami z subskrypcji osiągniętymi przez UCITS;
- b) uzgodnienia zleceń umorzenia z opłaconymi umorzeniami oraz uzgodnienia liczby unieważnionych jednostek uczestnictwa z umorzeniami zapłaconymi przez UCITS;
- c) regularnego weryfikowania odpowiedności stosowanej procedury uzgadniania.

Do celów lit. a), b) i c) depozytariusz w szczególności kontroluje regularnie, czy istnieje zgodność całkowitej liczby jednostek uczestnictwa na rachunkach UCITS i całkowitej liczby pozostających w obrocie jednostek uczestnictwa, które figurują w rejestrze UCITS;

2. Depozytariusz zapewnia i regularnie kontroluje zgodność procedur dotyczących sprzedaży, emisji, odkupu, umorzenia i unieważnienia jednostek uczestnictwa UCITS z mającym zastosowanie prawem krajowym oraz z regulaminem lub dokumentami założycielskimi UCITS i sprawdza, czy procedury te są wdrażane we właściwy sposób.

3. Częstotliwość przeprowadzania kontroli przez depozytariusza odpowiada przepływowi dokonywania subskrypcji i umorzeń.

Artykuł 5

Obowiązki związane z wyceną jednostek uczestnictwa

1. Uznaje się, że depozytariusz spełnia wymogi przewidziane w art. 22 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2009/65/WE, jeśli ustanawia procedury, aby:

- a) na bieżąco sprawdzać, czy odpowiednie i spójne procedury wyceny aktywów UCITS zostały ustanowione i są stosowane zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa krajowego, jak określono w art. 85 dyrektywy 2009/65/WE, oraz zgodnie z regulaminem i dokumentami założycielskimi UCITS;
- b) zapewnić skuteczne wdrażanie i przeprowadzanie okresowego przeglądu strategii i procedur wyceny.

2. Depozytariusz przeprowadza weryfikację, o której mowa w ust. 1, z częstotliwością zgodną z częstotliwością polityki wyceny UCITS, jak określono w przepisach krajowych przyjętych zgodnie z art. 85 dyrektywy 2009/65/WE, oraz w regulaminie i dokumentach założycielskich UCITS.

3. Jeżeli depozytariusz uzna, że wartość jednostek uczestnictwa UCITS nie została obliczona zgodnie z mającym zastosowanie prawem lub regulaminem bądź dokumentami założycielskimi UCITS, powiadamia o tym fakcie spółkę zarządzającą lub spółkę inwestycyjną i zapewnia podjęcie możliwie szybko działań zaradczych leżących w najlepszym interesie inwestorów UCITS.

Artykuł 6

Obowiązki związane z realizacją instrukcji UCITS

Uznaje się, że depozytariusz spełnia wymogi przewidziane w art. 22 ust. 3 lit. c) dyrektywy 2009/65/WE, jeśli ustanawia i wdraża co najmniej:

- a) stosowne procedury sprawdzania, czy instrukcje spółki zarządzającej lub spółki inwestycyjnej są zgodne z obowiązującymi przepisami i regulacjami oraz z regulaminem i dokumentami założycielskimi UCITS;
- b) procedurę eskalacji w przypadku naruszenia przez UCITS jednego z pułapów lub jednego z ograniczeń, o których mowa w akapicie drugim.

Do celów lit. a) depozytariusz monitoruje w szczególności zgodność UCITS z ograniczeniami inwestycyjnymi i limitami dotyczącymi stosowania efektu dźwigni, którym podlega UCITS. Procedury, o których mowa w lit. a), są proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności UCITS.

Artykuł 7

Obowiązki związane z możliwie szybkim rozliczaniem transakcji

1. Uznaje się, że depozytariusz spełnia wymogi przewidziane w art. 22 ust. 3 lit. d) dyrektywy 2009/65/WE, jeśli ustanawia procedurę służącą wykrywaniu wszelkich sytuacji, w których w transakcjach związanych z aktywami UCITS płatności nie są przekazywane UCITS w zwyczajowo ustalonych terminach, dokonuje odpowiedniego zgłoszenia spółce zarządzającej lub spółce inwestycyjnej oraz – w przypadkach, gdy nie zaradzono takiej sytuacji – żąda zwrotu aktywów od kontrahenta, o ile jest to możliwe.
2. Jeśli transakcje nie odbywają się na rynku regulowanym, depozytariusz wykonuje swoje obowiązki zgodnie z ust. 1, uwzględniając warunki, jakimi są objęte takie transakcje.

Artykuł 8

Obowiązki związane z obliczaniem i podziałem dochodu UCITS

1. Uznaje się, że depozytariusz spełnia wymogi, o których mowa w art. 22 ust. 3 lit. e) dyrektywy 2009/65/WE, jeśli:
 - a) zapewnia, aby – za każdym razem, kiedy dzielony jest dochód – dochód netto był obliczany zgodnie z regulaminem UCITS, dokumentami założycielskimi i obowiązującym prawem krajowym;
 - b) zapewnia podjęcie właściwych środków w przypadkach, w których biegli rewidenci UCITS wyrażą zastrzeżenia co do prawidłowości rocznych sprawozdań finansowych. Spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna przedstawia depozytariuszowi wszystkie informacje na temat zastrzeżeń co do prawidłowości sprawozdań finansowych;
 - c) sprawdza kompletność i dokładność wypłaty dywidend, za każdym razem, kiedy dokonywany jest podział dochodu.
2. Jeżeli depozytariusz uzna, że wysokość dochodów nie została obliczona zgodnie z mającym zastosowanie prawem lub regulaminem bądź dokumentami założycielskimi UCITS, powiadamia o tym fakcie spółkę zarządzającą lub spółkę inwestycyjną i zapewnia podjęcie możliwie szybko działań zaradczych leżących w najlepszym interesie inwestorów UCITS.

Artykuł 9

Monitorowanie przepływu środków pieniężnych – wymogi ogólne

1. W przypadku, kiedy rachunek pieniężny jest utrzymywany lub otwarty w podmiocie, o którym mowa w art. 22 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2009/65/WE, w imieniu spółki inwestycyjnej lub w imieniu spółki zarządzającej działającej na rzecz UCITS, spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna zapewniają, aby depozytariuszowi po rozpoczęciu pełnienia obowiązków na bieżąco przekazywano wszystkie stosowne informacje, niezbędne do posiadania wyraźnego obrazu wszystkich przepływów pieniężnych UCITS, tak aby depozytariusz był w stanie wypełniać swoje obowiązki.
2. Po wyznaczeniu depozytariusza spółka inwestycyjna lub spółka zarządzająca informuje depozytariusza o wszystkich istniejących rachunkach pieniężnych otwartych w imieniu spółki inwestycyjnej lub spółki zarządzającej działającej w imieniu UCITS.
3. Spółka inwestycyjna lub spółka zarządzająca zapewnia, aby depozytariusz otrzymywał wszelkie informacje związane z otwarciem wszelkich nowych rachunków pieniężnych przez spółkę inwestycyjną lub spółkę zarządzającą działającą w imieniu UCITS.

Artykuł 10

Monitorowanie przepływów środków pieniężnych UCITS

1. Uznaje się, że depozytariusz spełnia wymogi przewidziane w art. 22 ust. 4 dyrektywy 2009/65/WE, jeśli zapewnia skuteczne i właściwe monitorowanie przepływów pieniężnych UCITS, a w szczególności jeśli co najmniej:
 - a) zapewnia, aby wszystkie środki pieniężne UCITS były zaksięgowane na rachunkach otwartych w banku centralnym lub instytucji kredytowej, która posiada zezwolenie zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽¹⁾, lub instytucji kredytowej działającej na podstawie zezwolenia udzielonego w państwie trzecim, jeśli rachunki pieniężne są wymagane do celów operacji UCITS, o ile wymogi w zakresie nadzoru ostrożnościowego i wymogi regulacyjne mające zastosowanie wobec instytucji kredytowych w tym państwie trzecim są uznawane przez organ właściwy w macierzystym państwie członkowskim UCITS za co najmniej równoważne wymogom stosowanym w Unii;
 - b) wdraża skuteczne i odpowiednie procedury w celu uzgodnienia wszystkich przepływów środków pieniężnych i przeprowadza takie uzgodnienia codziennie lub – w przypadku gdy do przepływu środków pieniężnych dochodzi rzadko – w momencie wystąpienia tego rodzaju przepływów;
 - c) wdraża odpowiednie procedury w celu zidentyfikowania istotnych przepływów środków pieniężnych na zakończenie dnia roboczego i przepływów pieniężnych, które mogą być niezgodne z działaniami UCITS;
 - d) dokonuje okresowego przeglądu adekwatności tych procedur, w tym poprzez przeprowadzanie pełnego przeglądu procesu uzgadniania co najmniej raz do roku, i zapewnia objęcie procesem uzgadniania rachunków gotówkowych otwartych w imieniu spółki inwestycyjnej lub w imieniu spółki zarządzającej działającej na rzecz UCITS lub w imieniu depozytariusza działającego na rzecz UCITS;
 - e) monitoruje na bieżąco wyniki uzgadniania i działań podejmowanych w wyniku wykrycia wszelkich rozbieżności w ramach procedury uzgadniania oraz powiadamia spółkę zarządzającą lub spółkę inwestycyjną, jeśli rozbieżności nie skorygowano bez zbędnej zwłoki, oraz również właściwe organy, jeśli sytuacji nie można skorygować;
 - f) kontroluje, czy istnieje spójność między jego własnymi rejestrami poziomów płynności i rejestrami prowadzonymi przez UCITS.

Na potrzeby oceny równoważności wymogów w zakresie nadzoru ostrożnościowego i wymogów regulacyjnych stosowanych wobec instytucji kredytowych, o których mowa w lit. a), właściwe organy uwzględniają akty wykonawcze przyjęte przez Komisję zgodnie z art. 107 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 575/2013⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

2. Spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna zapewnia przekazanie depozytariuszowi wszystkich instrukcji i informacji dotyczących rachunku gotówkowego otwartego u osoby trzeciej, tak aby mógł on przeprowadzić własną procedurę uzgadniania.

Artykuł 11

Obowiązki związane z płatnościami w ramach subskrypcji

Spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna zapewnia przekazanie depozytariuszowi informacji o płatnościach zrealizowanych przez inwestorów lub w ich imieniu w ramach subskrypcji jednostek uczestnictwa w UCITS na koniec każdego dnia roboczego, w którym spółka inwestycyjna, spółka zarządzająca działająca w imieniu UCITS lub osoba działająca w imieniu UCITS, taka jak agent transferowy, otrzymała takie płatności lub polecenie zapłaty od inwestora. Spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna zapewnia dostarczenie depozytariuszowi wszystkich innych stosownych informacji, które są mu niezbędne do upewnienia się, że płatności zostaną następnie zaksięgowane na rachunkach gotówkowych otwartych w imieniu spółki inwestycyjnej lub w imieniu spółki zarządzającej działającej w imieniu UCITS bądź w imieniu depozytariusza, zgodnie z art. 22 ust. 4 dyrektywy 2009/65/WE.

Artykuł 12

Instrumenty finansowe, które muszą być utrzymywane

1. Instrumenty finansowe należące do UCITS, których nie można fizycznie dostarczyć depozytariuszowi, obejmuje się zakresem obowiązków depozytariusza w zakresie utrzymywania, jeżeli spełnione są wszystkie wskazane poniżej wymogi:

- a) stanowią one instrumenty finansowe, o których mowa w art. 50 ust. 1 lit. a)–e) i lit. h) dyrektywy 2009/65/WE, lub zbywalne papiery wartościowe, które obejmują instrument pochodny, jak określono w art. 51 ust. 3 akapit czwarty dyrektywy 2009/65/WE;
- b) mogą być rejestrowane lub przechowywane na rachunku papierów wartościowych bezpośrednio lub pośrednio w imieniu depozytariusza.

2. Instrumenty finansowe, które zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym są rejestrowane wyłącznie bezpośrednio w imieniu UCITS u samego emitenta lub jego agenta, takiego jak rejestrator lub agent transferowy, nie mogą być utrzymywane.

3. Instrumenty finansowe należące do UCITS, które można fizycznie dostarczyć depozytariuszowi, w każdym przypadku obejmuje się zakresem obowiązków depozytariusza w zakresie utrzymywania.

Artykuł 13

Obowiązki w zakresie utrzymywania w odniesieniu do utrzymywanych aktywów

1. Uznaje się, że depozytariusz spełnia wymogi przewidziane w art. 22 ust. 5 lit. a) dyrektywy 2009/65/WE w odniesieniu do instrumentów finansowych, które muszą być utrzymywane, jeśli zapewnia:

- a) odpowiednią rejestrację instrumentów finansowych zgodnie z art. 22 ust. 5 lit. a) ppkt (ii) dyrektywy 2009/65/WE;
- b) prowadzenie rejestrów i odrębnych rachunków w sposób gwarantujący ich dokładność, w szczególności rejestrowanie informacji na temat powiązań z instrumentami finansowymi i środkami pieniężnymi utrzymwanymi w imieniu UCITS;
- c) regularne uzgadnianie rachunków własnych i rejestrów depozytariusza z rachunkami i rejestrami jakiegokolwiek osoby trzeciej, której przekazano zadania przechowywania zgodnie z art. 22a dyrektywy 2009/65/WE;
- d) zachowanie należytej staranności w odniesieniu do utrzymywanych instrumentów finansowych, aby zagwarantować inwestorowi wysokiej jakości ochronę;

- e) ocenianie i monitorowanie wszystkich istotnych czynników ryzyka związanych z utrzymywaniem na całej długości łańcucha utrzymywania aktywów i przekazywania spółce zarządzającej lub spółce inwestycyjnej informacji o wszystkich wykrytych istotnych zagrożeniach;
 - f) wprowadzenie odpowiednich ustaleń organizacyjnych służących ograniczeniu do minimum ryzyka utraty lub zmniejszenia wartości instrumentów finansowych bądź praw związanych z tymi instrumentami finansowymi wskutek oszustwa, niewłaściwego administrowania, nieodpowiednich procedur rejestracji lub niedbalstwa;
 - g) weryfikację prawa własności UCITS lub prawa własności spółki zarządzającej działającej w imieniu UCITS w odniesieniu do aktywów.
2. Jeżeli depozytariusz przekazał swoje funkcje w zakresie przechowywania, w odniesieniu do utrzymywanych aktywów, osobie trzeciej, zgodnie z art. 22a dyrektywy 2009/65/WE, w dalszym ciągu podlega wymogom ustanowionym w ust. 1 lit. b)–e) niniejszego artykułu. Depozytariusz musi również zapewnić przestrzeganie wymogów ustanowionych w ust. 1 lit. b)–g) niniejszego artykułu przez osobę trzecią.

Artykuł 14

Obowiązki w zakresie przechowywania mające zastosowanie do weryfikacji tytułu własności i przechowywania ksiąg

1. Spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna dostarcza depozytariuszowi od momentu, w którym rozpocznie on pełnienie swoich obowiązków, i następnie na bieżąco wszystkie stosowne informacje, które są mu niezbędne do wypełniania zobowiązań nałożonych na niego zgodnie z przepisami art. 22 ust. 5 lit. b) dyrektywy 2009/65/WE, oraz dopilnowuje, aby depozytariusz otrzymał wszystkie istotne informacje od osób trzecich.
2. Uznaje się, że depozytariusz spełnia wymogi przewidziane w art. 22 ust. 5 lit. b) dyrektywy 2009/65/WE, jeśli co najmniej:
 - a) ma możliwość dostępu bez zbędnej zwłoki do wszystkich stosownych informacji, które są mu niezbędne do przeprowadzenia weryfikacji tytułu własności i wykonywania obowiązków w zakresie przechowywania ksiąg, w tym istotnych informacji, które mają obowiązek przekazać mu osoby trzecie;
 - b) dysponuje wystarczającymi i wiarygodnymi informacjami pozwalającymi mu stwierdzić, że UCITS posiada prawo własności aktywów;
 - c) prowadzi rejestr wszystkich tych aktywów, co do których ma pewność, że są własnością UCITS, w taki sposób, że:
 - (i) wprowadza do rejestru prowadzonego w imieniu UCITS informacje o aktywach, co do których jest pewien, że są one własnością UCITS, w tym informacje dotyczące ich odpowiednich wartości nominalnych;
 - (ii) jest w stanie w dowolnym momencie przedstawić kompleksowy i aktualny wykaz aktywów UCITS, w tym ich odpowiednich wartości nominalnych.

Do celów lit. c) ppkt (ii) niniejszego ustępu depozytariusz gwarantuje, że będzie stosował odpowiednie procedury uniemożliwiające przypisywanie, przenoszenie, wymianę lub dostarczanie aktywów bez poinformowania o takich transakcjach depozytariusza lub osoby trzeciej, której przekazano funkcje w zakresie przechowywania zgodnie z art. 22a dyrektywy 2009/65/WE. Właściwa osoba trzecia udostępnia depozytariuszowi bez zbędnej zwłoki dokumentację każdej transakcji i pozycji. Spółka zarządzająca lub spółka inwestująca gwarantuje, że odpowiednia osoba trzecia przedstawi depozytariuszowi bez zbędnej zwłoki świadectwa lub inne udokumentowane dowody za każdym razem, gdy dojdzie do sprzedaży lub nabycia aktywów bądź zdarzenia korporacyjnego skutkującego wyemitowaniem instrumentów finansowych, i nie rzadziej niż raz w roku.

3. Depozytariusz zapewnia, aby spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna posiadała i wdrażała odpowiednie procedury mające na celu zweryfikowanie, czy aktywa nabyte przez UCITS są właściwie zarejestrowane w imieniu UCITS, oraz sprawdza zgodność pozycji w rejestrach UCITS z aktywami, co do których depozytariusz upewnił się, że są one własnością UCITS. Spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna zapewnia przekazanie depozytariuszowi wszystkich instrukcji i stosownych informacji dotyczących aktywów UCITS, tak aby mógł on przeprowadzić własną procedurę weryfikacji lub uzgadniania.

4. Depozytariusz ustanawia i wdraża procedurę eskalacji w odniesieniu do przypadków wykrycia rozbieżności, w tym procedurę powiadamiania spółki zarządzającej lub spółki inwestycyjnej, a jeżeli nie ma możliwości skorygowania zaistniałej sytuacji – także właściwych organów.

Artykuł 15

Należyta staranność

1. Uznaje się, że depozytariusz spełnia wymogi przewidziane w art. 22a ust. 2 lit. c) dyrektywy 2009/65/WE, jeśli wdraża i stosuje odpowiednią procedurę należytej staranności w przypadku wyboru i monitorowania na bieżąco osoby trzeciej, której przekazano lub przekazuje się funkcje w zakresie przechowywania zgodnie z art. 22a tej dyrektywy. Procedura ta podlega regularnemu przeglądowi, co najmniej raz w roku.
2. Przy wyborze i powoływaniu osoby trzeciej, której należy przekazać funkcje w zakresie przechowywania zgodnie z art. 22a dyrektywy 2009/65/WE, depozytariusz wykazuje się należyłą fachowością, ostrożnością, dbałością i starannością, aby zagwarantować, że powierzenie instrumentów finansowych tej osobie trzeciej zapewni odpowiedni poziom ochrony. Depozytariusz musi co najmniej:
 - a) ocenić ramy regulacyjne i prawne, w tym ryzyko związane z państwem, ryzyko związane z utrzymywaniem oraz wykonalność umów zawartych z osobą trzecią. Taka ocena pozwala depozytariuszowi określić w szczególności konsekwencje potencjalnej niewypłacalności osoby trzeciej dla aktywów i praw UCITS;
 - b) zapewnić, aby ocena wykonalności przepisów umownych, o których mowa w lit. a), jeśli osoba trzecia ma siedzibę w państwie trzecim, opierała się na opinii prawnej sporządzonej przez osobę fizyczną lub prawną niezależną od depozytariusza lub tej osoby trzeciej;
 - c) ocenić, czy stosowane przez osobę trzecią praktyka, zasady i kontrole wewnętrzne są odpowiednie do zapewnienia wysokiego poziomu dbałości i ochrony aktywów UCITS;
 - d) ocenić, czy sytuacja finansowa i reputacja osoby trzeciej są odpowiednie do wykonywania przekazanych jej zadań. Ocena ta opiera się na informacjach dostarczonych przez potencjalną osobę trzecią, a także na innych dostępnych danych i informacjach;
 - e) upewnić się, że osoba trzecia dysponuje potencjałem operacyjnym i technologicznym do wykonywania przekazanych jej zadań w zakresie przechowywania aktywów przy zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony i bezpieczeństwa.
3. Depozytariusz wykazuje się należyłą fachowością, ostrożnością i starannością przy przeprowadzaniu okresowych przeglądów i stałym monitorowaniu, aby zagwarantować, że osoba trzecia nadal spełnia kryteria przewidziane w ust. 2 oraz warunki ustanowione w art. 22a ust. 3 lit. a)–e) dyrektywy 2009/65/WE i musi co najmniej:
 - a) monitorować wyniki osiągnięte przez osobę trzecią i sprawdzać, czy spełnia ona standardy wyznaczone przez depozytariusza;
 - b) zapewnić postępowanie przez osobę trzecią zgodnie z wysokimi standardami dbałości, ostrożności i staranności przy wykonywaniu powierzonych jej zadań w zakresie przechowywania aktywów oraz skuteczne rozdzielanie przez nią instrumentów finansowych zgodnie z wymogami przedstawionymi w art. 16 niniejszego rozporządzenia;
 - c) dokonywać przeglądu ryzyka w zakresie utrzymywania związanego z decyzją o powierzeniu aktywów osobie trzeciej i bez zbędnej zwłoki przekazywać spółce zarządzającej lub spółce inwestycyjnej informacje na temat jakichkolwiek zmian w odniesieniu do tego ryzyka. Ocena ta opiera się na informacjach dostarczonych przez osobę trzecią, a także na innych dostępnych danych i informacjach. W przypadku wystąpienia zawirowań na rynkach lub zidentyfikowania ryzyka należy zwiększyć częstotliwość i zakres przeglądu;
 - d) monitorować przestrzeganie zakazu określonego w art. 22 ust. 7 dyrektywy 2009/65/WE;
 - e) monitorować przestrzeganie zakazu określonego w art. 25 dyrektywy 2009/65/WE i wymogów ustanowionych w art. 21–24 niniejszego rozporządzenia.
4. Przepisy ust. 1, 2 i 3 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy osoba trzecia, której przekazano pełnienie funkcji w zakresie przechowywania zgodnie z art. 22a dyrektywy 2009/65/WE, zdecyduje się dalej przekazać całość lub część swoich funkcji w zakresie przechowywania innej osobie trzeciej na podstawie art. 22a ust. 3 akapit trzeci dyrektywy 2009/65/WE.
5. Depozytariusz opracowuje plany awaryjne dla każdego rynku, w ramach którego wyznaczył osobę trzecią, której przekazane zostają funkcje w zakresie przechowywania aktywów zgodnie z art. 22a dyrektywy 2009/65/WE. Plan awaryjny obejmuje wskazanie alternatywnego dostawcy, o ile taki występuje.
6. W przypadku gdy osoba trzecia, której przekazano funkcje w zakresie przechowywania zgodnie z art. 22a dyrektywy 2009/65/WE, nie przestrzega już wymogów niniejszego rozporządzenia, depozytariusz podejmuje działania, obejmujące między innymi wypowiedzenie umowy, które leżą w najlepszym interesie UCITS i jego inwestorów.

7. Jeśli depozytariusz przekazał funkcje w zakresie przechowywania zgodnie z art. 22a dyrektywy 2009/65/WE osobie trzeciej posiadającej siedzibę w państwie trzecim, zapewnia on, aby umowa z osobą trzecią zawierała możliwość wcześniejszego wypowiedzenia, co uwzględni potrzebę działania w najlepszym interesie UCITS i jego inwestorów, w przypadku gdy obowiązujące przepisy i orzecznictwo w zakresie upadłości nie uznają już rozdziału aktywów UCITS w przypadku niewypłacalności osoby trzeciej lub warunki określone w przepisach i orzecznictwie nie są już przestrzegane.

8. W przypadku gdy obowiązujące przepisy i orzecznictwo w zakresie upadłości nie uznają już rozdziału aktywów UCITS w razie niewypłacalności osoby trzeciej, której przekazano funkcje w zakresie przechowywania zgodnie z art. 22a dyrektywy 2009/65/WE, lub nie gwarantują już, że aktywa klientów UCITS depozytariusza nie będą stanowiły części majątku osoby trzeciej w razie jej niewypłacalności, ani nie będą dostępne do podziału ani do zbycia i podziału środków między wierzycieli osoby trzeciej, której przekazano funkcje w zakresie przechowywania zgodnie z art. 22a dyrektywy 2009/65/WE, depozytariusz bezzwłocznie powiadamia o tym spółkę zarządzającą lub spółkę inwestycyjną.

9. Po otrzymaniu informacji, o których mowa w ust. 8, spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna bezzwłocznie powiadamiają o tych informacjach właściwy organ i uznają wszystkie stosowne środki odnoszące się do właściwych aktywów UCITS, w tym ich zbycie, przy uwzględnieniu potrzeby działania w najlepszym interesie UCITS i jego inwestorów.

Artykuł 16

Obowiązek rozdziału

1. W przypadku przekazania całości lub części funkcji w zakresie przechowywania osobie trzeciej depozytariusz zapewnia działanie przez osobę trzecią, której przekazano pełnienie takich funkcji w myśl art. 22a dyrektywy 2009/65/WE, zgodnie z obowiązkiem rozdziału ustanowionym w art. 22a ust. 3 lit. c) dyrektywy 2009/65/WE, upewniając się, że taka osoba trzecia:

- a) prowadzi wszystkie konieczne rejestry i rachunki pozwalające depozytariuszowi w dowolnym momencie i bezzwłocznie rozróżnić aktywa klientów UCITS depozytariusza od swoich własnych aktywów, aktywów jej innych klientów, aktywów przechowywanych przez depozytariusza na jego własnym rachunku oraz aktywów przechowywanych dla klientów depozytariusza niebędących UCITS;
- b) prowadzi rejestry i rachunki w sposób zapewniający ich dokładność, a w szczególności ich powiązanie z aktywami przechowywanymi w imieniu klientów depozytariusza;
- c) regularnie uzgadnia wewnętrzne rachunki i rejestry depozytariusza z rachunkami i rejestrami osoby trzeciej, której dalej przekazała zadania w zakresie przechowywania zgodnie z art. 22a ust. 3 akapit trzeci dyrektywy 2009/65/WE;
- d) wprowadza odpowiednie ustalenia organizacyjne służące ograniczeniu do minimum ryzyka utraty lub zmniejszenia wartości instrumentów finansowych lub praw związanych z tymi instrumentami finansowymi wskutek niewłaściwego korzystania z instrumentów finansowych, oszustwa, niewłaściwego administrowania, nieodpowiedniego przechowywania ksiąg lub niedbalstwa;
- e) utrzymuje środki pieniężne UCITS na rachunku lub rachunkach w banku centralnym państwa trzeciego lub instytucji kredytowej działającej na podstawie zezwolenia w państwie trzecim, o ile wymogi w zakresie nadzoru ostrożnościowego i wymogi regulacyjne stosowane wobec instytucji kredytowych w tym państwie trzecim są uznawane przez właściwe organy w macierzystym państwie członkowskim UCITS za co najmniej równoważne wymogom stosowanym w Unii, zgodnie z art. 22 ust. 4 lit. c) dyrektywy 2009/65/WE.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy osoba trzecia, której przekazano pełnienie funkcji w zakresie przechowywania zgodnie z art. 22a dyrektywy 2009/65/WE, zdecyduje się dalej przekazać całość lub część swoich funkcji w zakresie przechowywania innej osobie trzeciej na podstawie art. 22a ust. 3 akapit trzeci dyrektywy 2009/65/WE.

Artykuł 17

Ochrona aktywów UCITS przed ryzykiem niewypłacalności w przypadku przekazania funkcji w zakresie utrzymywania

1. Depozytariusz zapewnia, aby osoba trzecia mająca siedzibę w państwie trzecim, której zostają lub zostały przekazane funkcje w zakresie utrzymywania zgodnie z art. 22a dyrektywy 2009/65/WE, podjęła wszelkie właściwe kroki w celu zagwarantowania, że w razie niewypłacalności osoby trzeciej aktywa UCITS utrzymywane przez tę osobę trzecią będą niedostępne do podziału ani do zbycia i podziału środków między wierzycieli osoby trzeciej.

2. Depozytariusz zapewnia, aby osoba trzecia podjęła następujące kroki:
- uzyskała opinię prawną od niezależnej osoby fizycznej lub prawnej potwierdzającą, że obowiązujące prawo w zakresie upadłości uznaje oddzielenie aktywów klientów UCITS depozytariusza od jej własnych aktywów i aktywów innych klientów, od aktywów utrzymywanych na własny rachunek depozytariusza oraz od aktywów utrzymywanych dla klientów depozytariusza, którzy nie są klientami UCITS, jak określono w art. 16 niniejszego rozporządzenia, oraz że aktywa klientów UCITS depozytariusza nie stanowią części majątku osoby trzeciej w razie jej niewypłacalności, są niedostępne do podziału ani do zbycia i podziału środków między wierzycieli osoby trzeciej, której przekazano funkcje w zakresie przechowywania zgodnie z art. 22a dyrektywy 2009/65/WE;
 - zapewnia, aby warunki określone w obowiązujących przepisach i orzecznictwie w zakresie upadłości tego państwa trzeciego uznające, że aktywa klientów depozytariusza UCITS są rozdzielane i są niedostępne do podziału ani do zbycia i podziału środków między wierzycieli, jak określono w lit. a), są spełnione w momencie zawierania umowy o przekazanie z depozytariuszem, jak również przez cały okres przekazania;
 - bezzwłocznie informuje depozytariusza, jeśli jakkolwiek z warunków, o których mowa w lit. b), nie jest już spełniany;
 - utrzymuje dokładne i aktualne rejestry i rachunki aktywów UCITS, na podstawie których depozytariusz może w każdym momencie ustalić szczegółowy charakter, lokalizację i właściciela tych aktywów;
 - regularnie składa depozytariuszowi oświadczenie – a zawsze za każdym razem, gdy nastąpi jakakolwiek zmiana – w którym szczegółowo przedstawia aktywa klientów UCITS depozytariusza;
 - informuje depozytariusza o zmianach obowiązujących przepisów w zakresie upadłości oraz ich wejściu w życie.
3. W przypadku gdy depozytariusz przekazał funkcje w zakresie przechowywania zgodnie z art. 22a dyrektywy 2009/65/WE osobie trzeciej z siedzibą w Unii, ta osoba trzecia regularnie składa depozytariuszowi oświadczenie – i za każdym razem, gdy nastąpi jakakolwiek zmiana – w którym szczegółowo przedstawia aktywa klientów UCITS depozytariusza.
4. Depozytariusz zapewnia, aby obowiązki określone w ust. 1 i 2 stosowały się odpowiednio w przypadku, gdy osoba trzecia, której przekazano pełnienie funkcji w zakresie przechowywania zgodnie z art. 22a dyrektywy 2009/65/WE, zdecyduje się dalej przekazać całość lub część swoich funkcji w zakresie przechowywania innej osobie trzeciej na podstawie art. 22a ust. 3 akapit trzeci dyrektywy 2009/65/WE.

ROZDZIAŁ 3

UTRATA INSTRUMENTÓW FINANSOWYCH I UWOLNIENIE OD ODPOWIEDZIALNOŚCI

(Artykuł 24 ust. 1 dyrektywy 2009/65/WE)

Artykuł 18

Utrata utrzymywanych instrumentów finansowych

1. Uznaje się, że do utraty instrumentu finansowego utrzymywanego w rozumieniu art. 24 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2009/65/WE dochodzi w przypadku, gdy w odniesieniu do instrumentu finansowego utrzymywanego przez depozytariusza lub osobę trzecią, której przekazano wykonywanie zadań w zakresie przechowywania instrumentów finansowych zgodnie z art. 22a dyrektywy 2009/65/WE, spełniony zostanie którykolwiek z warunków określonych poniżej:
- określone prawo własności UCITS okaże się nieważne, ponieważ doszło do jego wygaśnięcia lub prawo to nigdy nie istniało;
 - UCITS zostało trwale pozbawione prawa własności w odniesieniu do instrumentu finansowego;
 - UCITS jest trwale niezdolne do bezpośredniego lub pośredniego dysponowania instrumentem finansowym.
2. Spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna potwierdza utratę instrumentu finansowego, stosując udokumentowaną procedurę łatwo dostępną dla właściwych organów. Po potwierdzeniu utraty instrumentu finansowego natychmiast powiadamia się o niej inwestorów za pomocą trwałego nośnika.

3. Utrzymanego instrumentu finansowego nie uznaje się za utracony w rozumieniu art. 24 ust. 1 dyrektywy 2009/65/WE akapit drugi, jeżeli UCITS zostanie trwale pozbawione przysługującego mu prawa własności w odniesieniu do konkretnego instrumentu, o ile instrument ten zostanie zastąpiony przez inny instrument finansowy lub inne instrumenty finansowe bądź przekształcony w nie.

4. W przypadku niewypłacalności osoby trzeciej, której powierzono przechowywanie instrumentów finansowych zgodnie z art. 22a dyrektywy 2009/65/WE, spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna potwierdza utratę utrzymanych instrumentów finansowych w momencie, w którym stanie się pewne, że spełniony został jeden z warunków wymienionych w ust. 1.

Pewność w kwestii tego, czy którykolwiek z warunków określonych w ust. 1 został spełniony, należy uzyskać najpóźniej w dniu zakończenia postępowania upadłościowego. Spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna i depozytariusz uważnie monitorują postępowanie upadłościowe w celu ustalenia, czy doszło do faktycznej utraty wszystkich lub niektórych instrumentów finansowych powierzonych osobie trzeciej, której przekazano zadania związane z przechowywaniem instrumentów finansowych zgodnie z art. 22a dyrektywy 2009/65/WE.

5. Utratę utrzymanego instrumentu finansowego potwierdza się niezależnie od tego, czy do spełnienia warunków określonych w ust. 1 doszło wskutek oszustwa, niedbalstwa lub innego rodzaju celowego lub nieumyślnego zachowania.

Artykuł 19

Uwolnienie od odpowiedzialności

1. Depozytariusz nie zostanie pociągnięty do odpowiedzialności zgodnie z art. 24 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2009/65/WE, jeżeli będzie w stanie udowodnić, że spełnione zostały wszystkie wskazane poniżej warunki:

- a) zdarzenie, które doprowadziło do utraty instrumentu finansowego, nie stanowiło konsekwencji jakiegokolwiek działania lub zaniechania ze strony depozytariusza bądź osoby trzeciej, której przekazano zadania związane z przechowywaniem utrzymanych instrumentów finansowych zgodnie z art. 22 ust. 5 lit. a) dyrektywy 2009/65/WE;
- b) depozytariusz racjonalnie nie mógł zapobiec wystąpieniu zdarzenia, które doprowadziło do utraty mimo podjęcia wszelkich środków ostrożności, których zastosowania można oczekiwać od sumiennego depozytariusza zgodnie z powszechną praktyką branżową;
- c) depozytariusz nie mógł zapobiec utracie mimo zachowania restrykcyjnej i kompleksowej należytej staranności, czego dowodem jest:
 - (i) ustanawianie, wdrażanie, stosowanie i utrzymywanie struktur i procedur oraz zapewnienie wiedzy specjalistycznej, które są odpowiednie i proporcjonalne do charakteru i złożoności aktywów UCITS, w celu możliwie szybkiego wykrywania i monitorowania na bieżąco wydarzeń zewnętrznych, które mogą skutkować utratą utrzymanego instrumentu finansowego;
 - (ii) ocenianie na bieżąco, czy którekolwiek ze zidentyfikowanych wydarzeń, o których mowa w ppkt (i), wiąże się z istotnym ryzykiem utraty utrzymanego instrumentu finansowego;
 - (iii) przekazywanie spółce zarządzającej lub spółce inwestycyjnej informacji o wszystkich istotnych zidentyfikowanych czynnikach ryzyka i w razie potrzeby podejmowanie odpowiednich działań służących zapobieżeniu utracie lub ograniczeniu utraty utrzymanych instrumentów finansowych, w przypadku gdy zidentyfikowano faktyczne lub potencjalne wydarzenia zewnętrzne, co do których można oczekiwać, że będą wiązały się z poważnym ryzykiem utraty utrzymanego instrumentu finansowego.

2. Wymogi, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), można uznać za spełnione w następujących okolicznościach:

- a) wystąpienie klęsk żywiołowych pozostających poza kontrolą człowieka i na które człowiek nie ma wpływu;
- b) przyjęcie jakiegokolwiek ustawy, dekretu, rozporządzenia, decyzji lub zarządzenia przez jakikolwiek rząd lub organ rządowy, w tym jakikolwiek sąd lub trybunał, które mają wpływ na utrzymywane instrumenty finansowe;
- c) wystąpienie takich zdarzeń jak wojny, zamieszki lub inne poważne wstrząsy polityczne.

3. Wymogów, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), nie uznaje się za spełnione w przypadku wystąpienia błędu księgowego, błędu operacyjnego, oszustwa lub niespełnienia wymogów w zakresie rozdziału na poziomie depozytariusza lub osoby trzeciej, której przekazano wykonywanie zadań w zakresie przechowywania instrumentów finansowych oddanych do utrzymania zgodnie z art. 22 ust. 5 lit. a) dyrektywy 2009/65/WE.

ROZDZIAŁ 4

WYMOGI DOTYCZĄCE NIEZALEŻNOŚCI I PRZEPISY KOŃCOWE

(Art. 25 dyrektywy 2009/65/WE)

Artykuł 20

Organ zarządzający

Do celów niniejszego rozdziału organ zarządzający spółki zarządzającej obejmuje organ zarządzający spółki zarządzającej lub organ zarządzający spółki inwestycyjnej.

Artykuł 21

Wspólne zarządzanie

Spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna i depozytariusz zawsze przestrzegają następujących wymogów:

- a) żadna osoba nie może być jednocześnie członkiem organu zarządzającego spółki zarządzającej i członkiem organu zarządzającego depozytariusza;
- b) żadna osoba nie może być jednocześnie członkiem organu zarządzającego spółki zarządzającej i pracownikiem depozytariusza;
- c) żadna osoba nie może być jednocześnie członkiem organu zarządzającego depozytariusza i pracownikiem spółki zarządzającej lub spółki inwestycyjnej;
- d) jeśli organ zarządzający spółki zarządzającej nie jest odpowiedzialny za funkcje nadzorcze w obrębie spółki, nie więcej niż jedna trzecia członków jej organu odpowiedzialnego za funkcje nadzorcze obejmuje członków, którzy są jednocześnie członkami organu zarządzającego depozytariusza, organu odpowiedzialnego za funkcje nadzorcze depozytariusza lub są jego pracownikami;
- e) jeśli organ zarządzający depozytariusza nie jest odpowiedzialny za funkcje nadzorcze w obrębie depozytariusza, nie więcej niż jedna trzecia członków jego organu odpowiedzialnego za funkcje nadzorcze obejmuje członków, którzy są jednocześnie członkami organu zarządzającego spółki zarządzającej, organu odpowiedzialnego za funkcje nadzorcze w spółce zarządzającej lub spółce inwestycyjnej lub są pracownikami spółki zarządzającej lub spółki inwestycyjnej.

Artykuł 22

Wyznaczenie depozytariusza i przekazanie funkcji w zakresie przechowywania

1. Spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna stosują proces decyzyjny służący wybraniu i wyznaczeniu depozytariusza, który jest oparty na obiektywnych i wcześniej ustalonych kryteriach oraz leży w wyłącznym interesie UCITS i jego inwestorów.
2. Jeśli spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna wyznaczy depozytariusza, z którym ma powiązanie lub powiązanie w ramach grupy, spółka taka prowadzi następującą dokumentację:
 - a) ocena porównująca korzyści wynikające z wyznaczenia depozytariusza posiadającego powiązanie lub powiązanie w ramach grupy oraz korzyści wynikające z wyznaczenia depozytariusza nieposiadającego powiązania ani powiązania w ramach grupy ze spółką zarządzającą lub spółką inwestycyjną, przy uwzględnieniu co najmniej kosztów, wiedzy fachowej, zdolności finansowej i jakości usług świadczonych przez wszystkich depozytariuszy podlegających ocenie;

- b) sprawozdanie oparte na ocenie, o której mowa w lit. a), opisujące, w jaki sposób wyznaczenie depozytariusza spełnia obiektywne i wcześniej określone kryteria, o których mowa w ust. 1, i zostało dokonane w wyłącznym interesie UCITS i inwestorów UCITS.
3. Spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna potwierdza właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego UCITS, że jest zadowolona z wyznaczenia depozytariusza oraz że wyznaczenie to leży w wyłącznym interesie UCITS i inwestorów UCITS. Spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna udostępniają dokumentację, o której mowa w ust. 1, właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego UCITS.
4. Na wniosek inwestorów UCITS spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna uzasadniają im wybór depozytariusza.
5. Jeśli chodzi o wybór osób trzecich, którym depozytariusz może przekazać funkcje w zakresie przechowywania zgodnie z art. 22a dyrektywy 2009/65/WE, depozytariusz stosuje proces decyzyjny oparty na obiektywnych i wcześniej określonych kryteriach, który leży w wyłącznym interesie UCITS i inwestorów UCITS.

Artykuł 23

Konflikty interesów

Jeśli między spółką zarządzającą lub spółką inwestycyjną a depozytariuszem istnieje powiązanie lub powiązanie w ramach grupy, podmioty te ustanawiają strategię i procedury zapewniające, aby:

- a) identyfikowały one wszystkie konflikty interesów wynikające z tego powiązania;
- b) podejmowały wszelkie uzasadnione kroki, aby unikać konfliktów interesów.

Jeśli nie można zapobiec konfliktowi interesów, o którym mowa w pierwszym akapicie, spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna i depozytariusz zarządzają tym konfliktem interesów oraz monitorują i ujawniają go, aby uniknąć niekorzystnych skutków dla interesów UCITS i inwestorów UCITS.

Artykuł 24

Niezależność zarządów i funkcje nadzorcze

1. Jeśli między spółką zarządzającą lub spółką inwestycyjną a depozytariuszem istnieje powiązanie w ramach grupy, podmioty te zapewniają, aby:

- a) jeśli organ zarządzający spółki zarządzającej i organ zarządzający depozytariusza są również odpowiedzialne za funkcje nadzorcze w odpowiednich spółkach – co najmniej jedna trzecia członków lub dwie osoby, w zależności od tego, która wartość jest niższa, wchodzące w skład organu zarządzającego spółki zarządzającej i organu zarządzającego depozytariusza były niezależne;
- b) jeśli organ zarządzający spółki zarządzającej i organ zarządzający depozytariusza nie są odpowiedzialne za funkcje nadzorcze w odpowiednich spółkach – co najmniej jedna trzecia członków lub dwie osoby, w zależności od tego, która wartość jest niższa, wchodzące w skład organu odpowiedzialnego za funkcje nadzorcze w ramach spółki zarządzającej i w ramach depozytariusza były niezależne.

2. Do celów akapitu pierwszego uznaje się, że członkowie organu zarządzającego spółki zarządzającej, członkowie organu zarządzającego depozytariusza oraz członkowie organu odpowiedzialnego za funkcje nadzorcze powyższych spółek są niezależni, jeżeli nie są członkami organu zarządzającego ani organu odpowiedzialnego za funkcje nadzorcze ani nie są pracownikami żadnego innego przedsiębiorstwa, z którym istnieje powiązanie w ramach grupy, ani nie łączy ich żaden związek biznesowy, rodzinny lub inny związek ze spółką zarządzającą lub spółką inwestycyjną, depozytariuszem lub wszelkim innym przedsiębiorstwem w ramach grupy, który to związek mógłby spowodować konflikt interesów i wpłynąć negatywnie na bezstronność ich opinii.

*Artykuł 25***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 13 października 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2016/439

z dnia 23 marca 2016 r.

zmieniające załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do *Cydia pomonella* Granulovirus (CpGV), węgliku wapnia, jodku potasu, wodorowęglanu sodu, reskaluru oraz *Beauveria bassiana* szczep ATCC 74040 i *Beauveria bassiana* szczep GHA

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W odniesieniu do *Cydia pomonella* Granulovirus (CpGV), węgliku wapnia, wodorowęglanu sodu, reskaluru, *Beauveria bassiana* szczep ATCC 74040 i *Beauveria bassiana* szczep GHA nie określono maksymalnych limitów pozostałości. Ponieważ substancje te nie zostały również ujęte w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 396/2005, zastosowanie ma wartość domyślna wynosząca 0,01 mg/kg określona w art. 18 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia. Jodek potasu jest ujęty w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 396/2005.
- (2) Jeśli chodzi o *Cydia pomonella* Granulovirus (CpGV), Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził⁽²⁾, że wirusy te nie są chorobotwórcze dla ludzi i nie wytwarzają toksyn. Uznano zatem, że nie należy włączać tej substancji do załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 396/2005.
- (3) Jeśli chodzi o węglik wapnia, Urząd stwierdził⁽³⁾, że ta substancja nie dostaje się do łańcucha żywnościowego człowieka. Uznano zatem, że nie należy włączać tej substancji do załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 396/2005.
- (4) Jodek potasu jest substancją mineralną, która może być stosowana w produkcji suplementów diety zgodnie z dyrektywą 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾. W związku z powyższym uznano, że należy usunąć przypis, w którym wnosi się o przeprowadzenie oceny w odniesieniu do tej substancji zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 396/2005.
- (5) Wodorowęglan sodu jest zatwierdzony jako substancja podstawowa zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009⁽⁵⁾. W świetle rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2069⁽⁶⁾ Komisja uznaje, że należy włączyć tę substancję do załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 396/2005.
- (6) W odniesieniu do reskaluru Urząd uznał⁽⁷⁾, że należy włączyć tę substancję do załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 396/2005.

⁽¹⁾ Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1.

⁽²⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności; „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Cydia pomonella* granulovirus” (Wnioski z wzajemnej weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej *Cydia pomonella* granulovirus). Dziennik EFSA 2012;10(4):2655. [40 s.] doi:10.2903/j.efsa.2012.2655.

⁽³⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności; „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance calcium carbide” (Wnioski z wzajemnej weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej węglik wapnia). Dziennik EFSA 2011;9(10):2419. [48 s.] doi:10.2903/j.efsa.2011.2419.

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych (Dz.U. L 183 z 12.7.2002, s. 51).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2069 z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie zatwierdzenia substancji podstawowej wodorowęglanu sodu, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 (Dz.U. L 301 z 18.11.2015, s. 42).

⁽⁷⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, 2015 r. „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance rescalure” (Wnioski z wzajemnej weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej reskaluru). Dziennik EFSA 2015;13(2):4031, 40 s.

- (7) Jeśli chodzi o *Beauveria bassiana* szczep ATCC 74040 i *Beauveria bassiana* szczep GHA ⁽¹⁾, Urząd nie mógł przedstawić wniosków na temat oceny ryzyka spożycia przez konsumentów, ponieważ pewne informacje nie były dostępne i konieczne było przeprowadzenie dalszej analizy przez zarządzających ryzykiem. Taka dalsza analiza znalazła odzwierciedlenie w odpowiednich sprawozdaniach z przeglądu ⁽²⁾ ⁽³⁾, w których stwierdzono, że ryzyko, jakie stwarzają dla ludzi metabolity tych substancji, jest znikome. W świetle tych wniosków Komisja uznaje za stosowne włączenie tych substancji do załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 396/2005.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 396/2005.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 marca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, 2013 r. „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substances *Beauveria bassiana* strains ATCC-74040 and GHA” (Wnioski z wzajemnej weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej *Beauveria bassiana* szczepu ATCC-74040 i GHA). Dziennik EFSA 2013;11(1):30-31, 44 s.

⁽²⁾ Sprawozdanie z przeglądu dotyczącego substancji czynnej *Beauveria bassiana* szczep ATCC 74040 sfinalizowane przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt na posiedzeniu w dniu 11 lipca 2008 r. w celu włączenia *Beauveria bassiana* szczep ATCC 74040 do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. SANCO/1546/08 – rev. 5, 11 lipca 2014 r.

⁽³⁾ Sprawozdanie z przeglądu dotyczącego substancji czynnej *Beauveria bassiana* szczep GHA sfinalizowane przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt na posiedzeniu w dniu 11 lipca 2008 r. w celu włączenia *Beauveria bassiana* szczep GHA do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. SANCO/1547/08 – rev. 5, 11 lipca 2014 r.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się w porządku alfabetycznym pozycje: „*Cydia pomonella* Granulovirus (CpGV)”, „węglík wapnia”, „wodorowęglan sodu”, „reskalur”, „*Beauveria bassiana* szczep ATCC 74040” oraz „*Beauveria bassiana* szczep GHA”;
 - 2) po pozycji „jodek potasu” skreśla się odniesienie do przypisu 1.
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2016/440

z dnia 23 marca 2016 r.

zmieniające załączniki II, III i V do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości atrazyny w określonych produktach lub na ich powierzchni

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 1 lit. a) w związku z jego art. 17 oraz art. 49 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (NDP) atrazyny określono w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 oraz w części B załącznika III do tego rozporządzenia.
- (2) Wszystkie dotychczasowe zezwolenia dotyczące środków ochrony roślin zawierających atrazynę zostały cofnięte. Zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 396/2005 należy skreślić NDP określone w odniesieniu do tej substancji czynnej w załączniku II i III.
- (3) Zgodnie z art. 43 rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Komisja zwróciła się do Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwanego dalej „Urzędem”) o przedstawienie opinii naukowej na temat tymczasowych NDP ustanowionych w odniesieniu do zbóż w następstwie wniosku dotyczącego tolerancji importowej złożonego przez Argentynę. Na podstawie badań pozostałości przedłożonych przez wnioskodawcę na poparcie stosowania atrazyny na powierzchni kukurydzy zgodnie z argentyńską dobrą praktyką rolniczą Urząd stwierdził ⁽²⁾, że należy obniżyć NDP atrazyny na powierzchni zbóż do poziomu 0,05 mg/kg. Poziom taki odpowiada obecnej istotnej granicy oznaczalności atrazyny w produktach pochodzenia roślinnego. Proponowane NDP nie stanowią zagrożenia dla zdrowia europejskich konsumentów.
- (4) Za pośrednictwem Światowej Organizacji Handlu przeprowadzono konsultacje na temat nowych NDP z partnerami handlowymi Unii, a ich uwagi uwzględniono.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 396/2005.
- (6) Aby umożliwić normalny obrót produktami, ich przetwarzanie i konsumpcję, w niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć przepisy przejściowe dla produktów, które zostały wyprodukowane przed zmianą NDP wprowadzoną niniejszym rozporządzeniem i w przypadku których informacje wskazują, że utrzymany jest wysoki poziom ochrony konsumentów.
- (7) Należy przewidzieć rozsądnie długi termin przed rozpoczęciem stosowania zmienionych NDP, aby umożliwić państwom członkowskim, państwom trzecim i podmiotom prowadzącym przedsiębiorstwa spożywcze przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających ze zmiany NDP.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach II, III i V do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1.

⁽²⁾ „Reasoned opinion on the setting of a new maximum residue level for atrazine in cereals” (Uzasadniona opinia dotycząca ustanowienia nowego najwyższego dopuszczalnego poziomu pozostałości atrazyny w zbożach). Dziennik EFSA 2015;13(6):4126 [21 s.].

Artykuł 2

Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 w brzmieniu przed zmianami wprowadzonymi niniejszym rozporządzeniem jest nadal stosowane w odniesieniu do produktów, które zostały wyprodukowane przed dniem 13 października 2016 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 13 października 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 marca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach II, III i V do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku II skreśla się kolumnę dotyczącą atrazyny;
- 2) w części B załącznika III skreśla się kolumnę dotyczącą atrazyny;
- 3) w załączniku V dodaje się kolumnę dotyczącą atrazyny w brzmieniu:

„Pozostałości pestycydów i najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (mg/kg)

Numer kodu	Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których odnoszą się najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (NDP) (*)	Atrazyna (F)
(1)	(2)	(3)
0100000	OWOCE, ŚWIEŻE lub MROŻONE; ORZECHY Z DRZEW ORZECHOWYCH	0,05 (*)
0110000	Owoce cytrusowe	
0110010	Grejpfruty	
0110020	Pomarańcze	
0110030	Cytryny	
0110040	Limy/limonki	
0110050	Mandarynki	
0110990	Pozostałe	
0120000	Orzechy z drzew orzechowych	
0120010	Migdały	
0120020	Orzechy brazylijskie	
0120030	Orzechy nerkowca	
0120040	Kasztany jadalne	
0120050	Orzechy kokosowe	
0120060	Orzechy laskowe/Orzechy leszczyny pospolitej	
0120070	Orzechy makadamiowe/Orzechy makadamii trójlistnej	
0120080	Orzechy pekan	
0120090	Orzeszki piniowe	
0120100	Orzeszki pistacjowe	
0120110	Orzechy włoskie	
0120990	Pozostałe	
0130000	Owoce ziarnkowe	
0130010	Jabłka	
0130020	Gruszki	
0130030	Pigwy	
0130040	Owoce nieszpulki zwyczajnej	
0130050	Owoc nieśpłika japońskiego/Owoc miszpełnika japońskiego	
0130990	Pozostałe	

(1)	(2)	(3)
0140000	Owoce pestkowe	
0140010	Morele	
0140020	Czereśnie	
0140030	Brzoskwinie	
0140040	Śliwki	
0140990	Pozostałe	
0150000	Owoce jagodowe i drobne owoce	
0151000	a) <i>winogrona</i>	
0151010	Winogrona stołowe	
0151020	Winogrona do produkcji wina	
0152000	b) <i>truskawki</i>	
0153000	c) <i>owoce leśne</i>	
0153010	Jeżyny	
0153020	Jeżyny popielice	
0153030	Maliny (czerwone i żółte)	
0153990	Pozostałe	
0154000	d) <i>pozostałe drobne owoce i jagody</i>	
0154010	Borówki amerykańskie	
0154020	Żurawiny	
0154030	Porzeczki (czarne, czerwone i białe)	
0154040	Agrest (zielony, czerwony i żółty)	
0154050	Róża dzika	
0154060	Morwy (czarne i białe)	
0154070	Głóg włoski	
0154080	Bez czarny	
0154990	Pozostałe	
0160000	Owoce różne z	
0161000	a) <i>jadalną skórką</i>	
0161010	Daktyle	
0161020	Figi	
0161030	Oliwki stołowe	
0161040	Kumkwat	
0161050	Karambola	
0161060	Szaron/Persymona/Kaki/Huma wschodnia	
0161070	Czapetka kuminowa	
0161990	Pozostałe	

(1)	(2)	(3)
0162000	b) <i>niejadalną skórką, małe</i>	
0162010	Kiwi (zielone, czerwone, żółte)	
0162020	Liczi chińskie/Śliwka chińska	
0162030	Marakuja/Męczennica jadalna	
0162040	Owoc opuncji figowej/Figa indyjska	
0162050	Caimito	
0162060	Owoc hebanowca wirginijskiego/Owoc hurmy wirginijskiej	
0162990	Pozostałe	
0163000	c) <i>niejadalną skórką, duże</i>	
0163010	Awokado	
0163020	Banany	
0163030	Mango	
0163040	Papaja	
0163050	Granaty/Jabłka granatu	
0163060	Czerymoja	
0163070	Gujawa/Gruszka	
0163080	Ananasy	
0163090	Owoce chlebowca	
0163100	Owoce duriana właściwego	
0163110	Owoce flaszowca miękkościernistego/Owoce guanabany	
0163990	Pozostałe	
0200000	WARZYWA, ŚWIEŻE lub MROŻONE	
0210000	Warzywa korzeniowe i bulwiaste	0,05 (*)
0211000	a) <i>ziemniaki</i>	
0212000	b) <i>tropikalne warzywa korzeniowe i bulwiaste</i>	
0212010	Maniok jadalny/Podpłomycz najużyteczniejszy	
0212020	Kartofel słodki/Batat	
0212030	Pochrzyn	
0212040	Maranta trzcinowata	
0212990	Pozostałe	
0213000	c) <i>pozostałe warzywa korzeniowe i bulwiaste oprócz buraka cukrowego</i>	
0213010	Buraki	
0213020	Marchew	
0213030	Seler zwyczajny	
0213040	Chrzan pospolity	
0213050	Słonecznik bulwiasty	
0213060	Pasternak	
0213070	Korzeń pietruszki zwyczajnej	
0213080	Rzodkiew	
0213090	Kozibród porolistny/Salsefia	

(1)	(2)	(3)
0213100	Brukiew/Karpiel	
0213110	Rzepa biała/Rzepa jadalna	
0213990	Pozostałe	
0220000	Warzywa cebulowe	0,05 (*)
0220010	Czosnek	
0220020	Cebula	
0220030	Szalotka	
0220040	Dymka/Cebula szczypiorowa i cebula siedmiolatka	
0220990	Pozostałe	
0230000	Warzywa owocowe	0,05 (*)
0231000	a) <i>rośliny psiankowate</i>	
0231010	Pomidory	
0231020	Papryka roczna	
0231030	Oberżyny/Bakłażany	
0231040	Piżmian jadalny/Ketmia jadalna/Okra	
0231990	Pozostałe	
0232000	b) <i>dyniowate z jadalną skórką</i>	
0232010	Ogórki	
0232020	Korniszony	
0232030	Cukinie	
0232990	Pozostałe	
0233000	c) <i>dyniowate z niejadalną skórką</i>	
0233010	Melony	
0233020	Dynie olbrzymie	
0233030	Arbuzy	
0233990	Pozostałe	
0234000	d) <i>kukurydza cukrowa</i>	
0239000	e) <i>pozostałe warzywa owocowe</i>	
0240000	Warzywa kapustne (oprócz korzeni warzyw kapustnych oraz oprócz kapustnych o młodych/drobnych liściach)	0,05 (*)
0241000	a) <i>kapustne kwitnące</i>	
0241010	Brokuły	
0241020	Kalafiory	
0241990	Pozostałe	
0242000	b) <i>kapustne głowiaste</i>	
0242010	Brukselka/Kapusta brukselska	
0242020	Kapusta głowiasta	
0242990	Pozostałe	

(1)	(2)	(3)
0243000	c) <i>kapustne liściowe</i>	
0243010	Kapusta pekińska/Kapusta petsai	
0243020	Jarmuż	
0243990	Pozostałe	
0244000	d) <i>kalarepa</i>	
0250000	Warzywa liściowe, zioła, kwiaty jadalne	0,05 (*)
0251000	a) <i>sałaty i warzywa sałatowe</i>	
0251010	Roszpunka warzywna	
0251020	Sałaty	
0251030	Endywia o liściach szerokich	
0251040	Rzeżucha i inne kielki i pędy	
0251050	Gorzycznik wiosenny	
0251060	Rokietta siewna/rukola	
0251070	Gorzycza sarepska	
0251080	Warzywa o młodych/drobnych liściach (w tym gatunki warzyw kapustnych)	
0251990	Pozostałe	
0252000	b) <i>szpinak i podobne liście</i>	
0252010	Szpinak	
0252020	Portulaka pospolita	
0252030	Boćwina	
0252990	Pozostałe	
0253000	c) <i>liście winorośli lub podobne gatunki</i>	
0254000	d) <i>rukiew wodna</i>	
0255000	e) <i>cykoria warzywna/cykoria liściasta/cykoria brukselska</i>	
0256000	f) <i>zioła, kwiaty jadalne</i>	
0256010	Trybula	
0256020	Szczypiorek	
0256030	Liście selera	
0256040	Pietruszka – nać	
0256050	Szałwia lekarska	
0256060	Rozmaryn lekarski	
0256070	Tymianek pospolity/Macierzanka tymianek	
0256080	Bazylia pospolita i kwiaty jadalne	
0256090	Liście laurowe/Wawrzyn szlachetny/Laur szlachetny	
0256100	Estragon	
0256990	Pozostałe	

(1)	(2)	(3)
0260000	Warzywa strączkowe	0,05 (*)
0260010	Fasola (w strąkach)	
0260020	Fasola (bez strąków)	
0260030	Groch (w strąkach)	
0260040	Groch (bez strąków)	
0260050	Soczewica	
0260990	Pozostałe	
0270000	Warzywa łodygowe	0,05 (*)
0270010	Szparagi	
0270020	Karczochy hiszpańskie	
0270030	Seler	
0270040	Fenkuł włoski/Koper włoski	
0270050	Karczochy zwyczajne	
0270060	Pory	
0270070	Rabarbar	
0270080	Pędy bambusa	
0270090	Rdzenie palmowe	
0270990	Pozostałe	
0280000	Grzyby, mchy i porosty	0,05 (*)
0280010	Grzyby uprawne	
0280020	Grzyby dzikie	
0280990	Mchy i porosty	
0290000	Algi i organizmy prokariotyczne	
0300000	JADALNE NASIONA ROŚLIN STRĄCZKOWYCH	0,05 (*)
0300010	Fasola	
0300020	Soczewica	
0300030	Groch	
0300040	Łubin biały	
0300990	Pozostałe	
0400000	NASIONA I OWOCE OLEISTE	0,05 (*)
0401000	Nasiona oleiste	
0401010	Siemię lniane	
0401020	Orzeszki ziemne/Orzechy arachidowe	
0401030	Nasiona maku	
0401040	Ziarna sezamu	
0401050	Ziarna słonecznika	
0401060	Ziarna rzepaku	
0401070	Ziarna soi zwyczajnej	
0401080	Nasiona gorczycy	
0401090	Nasiona bawełny	

(1)	(2)	(3)
0401100	Nasiona dyni	
0401110	Nasiona krokoszu barwierskiego	
0401120	Nasiona ogórecznika lekarskiego	
0401130	Nasiona lnicznika siewnego	
0401140	Nasiona konopi siewnych	
0401150	Rącznik pospolity	
0401990	Pozostałe	
0402000	Owoce oleiste	
0402010	Oliwki do produkcji oliwy	
0402020	Nasiona palm olejowych	
0402030	Owoce palm olejowych	
0402040	Puchowiec pięciopręcikowy/Drzewo kapokowe	
0402990	Pozostałe	
0500000	ZBOŻA	0,05 (*)
0500010	Jęczmień	
0500020	Gryka zwyczajna i pozostałe zboża rzekome	
0500030	Kukurydza	
0500040	Proso zwyczajne	
0500050	Owies zwyczajny	
0500060	Ryż siewny	
0500070	Żyto zwyczajne	
0500080	Sorgo japońskie	
0500090	Pszenica zwyczajna	
0500990	Pozostałe	
0600000	HERBATY, KAWA, NAPARY ZIOŁOWE, KAKAO I SZARAŃCZYN STRĄKOWY	0,1 (*)
0610000	Herbaty	
0620000	Ziarna kawy	
0630000	Napary ziołowe z	
0631000	a) <i>kwiatów</i>	
0631010	Rumian szlachetny/Rumianek rzymski	
0631020	Ketmia szczawiowa	
0631030	Róża	
0631040	Jaśmin	
0631050	Lipa	
0631990	Pozostałe	
0632000	b) <i>liści i ziół</i>	
0632010	Truskawka	
0632020	Aspalat prosty	
0632030	Ostrokrzew paragwajski	
0632990	Pozostałe	

(1)	(2)	(3)
0633000	c) korzeni	
0633010	Kozłek lekarski	
0633020	Żeń-szeń	
0633990	Pozostałe	
0639000	d) wszelkich pozostałych części rośliny	
0640000	Ziarna kakaowe	
0650000	Szarańczyn strąkowy/Chleb świętojański	
0700000	CHMIEL	0,1 (*)
0800000	PRZYPRAWY	0,1 (*)
0810000	Przyprawy nasienne	
0810010	Anyż/Anyżek/Biedrzyca anyż	
0810020	Kminek czarny/Czarny kmin	
0810030	Seler	
0810040	Kolendra siewna	
0810050	Kmin rzymski	
0810060	Koper ogrodowy	
0810070	Koper włoski/Fenkuł włoski	
0810080	Kozieradka pospolita	
0810090	Gałka muszkatołowa	
0810990	Pozostałe	
0820000	Przyprawy owocowe	
0820010	Ziele angielskie/pieprz angielski	
0820020	Pieprz syczański	
0820030	Kminek zwyczajny	
0820040	Kardamon malabarski	
0820050	Jagody jałowca	
0820060	Ziarna pieprzu (czarnego, zielonego i białego)	
0820070	Wanilia	
0820080	Tamarynd	
0820990	Pozostałe	
0830000	Przyprawy korowe	
0830010	Cynamon	
0830990	Pozostałe	

(1)	(2)	(3)
0840000	Przyprawy korzeniowe lub kłączowe	
0840010	Lukrecja	
0840020	Imbir	
0840030	Kurkuma	
0840040	Chrzan pospolity	
0840990	Pozostałe	
0850000	Przyprawy pączkowe	
0850010	Goździki	
0850020	Kapary	
0850990	Pozostałe	
0860000	Przyprawy ze słupków kwiatowych	
0860010	Szafran	
0860990	Pozostałe	
0870000	Przyprawy z osnówki nasiona	
0870010	Kwiat muskatołowy	
0870990	Pozostałe	
0900000	ROŚLINY CUKRODAJNE	0,05 (*)
0900010	Korzenie buraka cukrowego	
0900020	Trzcina cukrowa	
0900030	Cykoria podróżnik, korzenie	
0900990	Pozostałe	
1000000	PRODUKTY POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO – ZWIERZĘTA ŁĄDOWE	
1010000	Tkanki z	
1011000	a) <i>świń</i>	
1011010	Mięśnie	
1011020	Tkanka tłuszczowa	
1011030	Wątroba	
1011040	Nerka	
1011050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)	
1011990	Pozostałe	
1012000	b) <i>bydła</i>	
1012010	Mięśnie	
1012020	Tkanka tłuszczowa	
1012030	Wątroba	
1012040	Nerka	
1012050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)	
1012990	Pozostałe	

(1)	(2)	(3)
1013000	c) <i>owiec</i>	
1013010	Mięśnie	
1013020	Tkanka tłuszczowa	
1013030	Wątroba	
1013040	Nerka	
1013050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)	
1013990	Pozostałe	
1014000	d) <i>kóz</i>	
1014010	Mięśnie	
1014020	Tkanka tłuszczowa	
1014030	Wątroba	
1014040	Nerka	
1014050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)	
1014990	Pozostałe	
1015000	e) <i>koniowatych</i>	
1015010	Mięśnie	
1015020	Tkanka tłuszczowa	
1015030	Wątroba	
1015040	Nerka	
1015050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)	
1015990	Pozostałe	
1016000	f) <i>drobiu</i>	
1016010	Mięśnie	
1016020	Tkanka tłuszczowa	
1016030	Wątroba	
1016040	Nerka	
1016050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)	
1016990	Pozostałe	
1017000	g) <i>pozostałych zwierząt lądowych utrzymywanych w warunkach fermowych</i>	
1017010	Mięśnie	
1017020	Tkanka tłuszczowa	
1017030	Wątroba	
1017040	Nerka	
1017050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)	
1017990	Pozostałe	
1020000	Mleko	
1020010	Bydło	
1020020	Owce	
1020030	Kozy	
1020040	Konie	
1020990	Pozostałe	

(1)	(2)	(3)
1030000	Jaja ptasie	
1030010	Kury	
1030020	Kaczki	
1030030	Gęsi	
1030040	Przepiórki	
1030990	Pozostałe	
1040000	Miód i pozostałe produkty pszczele	0,05 (*)
1050000	Płazy i gady	
1060000	Bezkręgowce zwierzęta lądowe	
1070000	Dzikie kręgowce zwierzęta lądowe	

(*) Wskazuje granicę oznaczalności.

(e) Pełny wykaz produktów pochodzenia roślinnego i zwierzęcego, do których stosują się NDP, można znaleźć w załączniku I.

(F) = Rozpuszczalny w tłuszczach”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2016/441**z dnia 23 marca 2016 r.****zmieniające załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 w odniesieniu do stosowania glikozydów stewiolowych (E 960) jako substancji słodzącej w musztardzie****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 ustanowiono unijny wykaz dodatków do żywności dopuszczonych do stosowania w żywności oraz warunki ich stosowania.
- (2) Wykaz ten może być aktualizowany z inicjatywy Komisji lub na wniosek zgodnie z jednolitą procedurą, o której mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1331/2008 ⁽²⁾.
- (3) W dniu 23 stycznia 2015 r. złożono wniosek o zezwolenie na stosowanie glikozydów stewiolowych (E 960) jako substancji słodzącej w musztardzie. Następnie wniosek udostępniono państwom członkowskim zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1331/2008.
- (4) Glikozydy stewiolowe są niezawierającymi kalorii składnikami o słodkim smaku, które mogą być stosowane w celu zastąpienia sacharozy w produkcji musztardy, umożliwiając wydłużenie okresu trwałości tego produktu i jego stabilności mikrobiologicznej (spadek zawartości cukru zapobiega procesowi fermentacji, w którym cukier stanowi substrat), przy jednoczesnym zachowaniu wymaganych cech organoleptycznych produktu. Zezwolenie na stosowanie glikozydów stewiolowych w musztardzie umożliwi poszerzenie asortymentu o produkt zawierający substancję słodzącą odmienną od dotychczas stosowanych substancji i o nieco innych właściwościach smakowych.
- (5) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) ocenił bezpieczeństwo glikozydów stewiolowych uzyskiwanych z liści rośliny *Stevia rebaudiana* Bertoni jako substancji słodzącej i wydał opinię w tej sprawie w dniu 14 kwietnia 2010 r. ⁽³⁾. Urząd ustanowił dopuszczalne dzienne spożycie glikozydów stewiolowych wynoszące 4 mg/kg masy ciała/dzień w odniesieniu do tychże substancji podanych jako ekwiwalent stewioli.
- (6) Zezwolenie na stosowanie tej substancji słodzącej w musztardzie w ilości 120 mg/kg (jako ekwiwalent stewioli) doprowadziłoby do wzrostu spożycia E 960 w następujących granicach: w przypadku średniego poziomu spożycia – od 0 do 0,133 % dopuszczalnego dziennego spożycia oraz w przypadku wysokiego poziomu spożycia – od 0 do 1,143 % dopuszczalnego dziennego spożycia. Jest to uznawane za dodatkowe znikome narażenie konsumentów i w związku z tym nie stanowi zagrożenia dla bezpieczeństwa.
- (7) Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1331/2008 Komisja powinna zasięgnąć opinii Urzędu w celu uaktualnienia unijnego wykazu dodatków do żywności określonego w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008, z wyjątkiem przypadków, gdy aktualizacja ta nie ma wpływu na zdrowie człowieka. Ponieważ zezwolenie na stosowanie glikozydów stewiolowych (E 960) jako substancji słodzącej w musztardzie stanowi aktualizację tego wykazu niemającą wpływu na zdrowie człowieka, zasięgnięcie opinii Urzędu nie jest konieczne.
- (8) Dlatego właściwe jest, aby zezwolić na stosowanie glikozydów stewiolowych (E 960) jako substancji słodzącej dodawanej do musztardy (kategoria żywności 12.4) w maksymalnej ilości wynoszącej 120 mg/kg.

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16.⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1331/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. ustanawiające jednolitą procedurę wydawania zezwoleń na stosowanie dodatków do żywności, enzymów spożywczych i środków aromatyzujących (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 1).⁽³⁾ Dziennik EFSA 2010;8(4):1537.

- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 marca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W części E załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w kategorii żywności 12.4 „Musztarda” po pozycji dotyczącej E 959 dodaje się pozycję w brzmieniu:

„E 960	Glikozydy stewiolowe	120	(60)”;	
--------	----------------------	-----	--------	--

- 2) dodaje się przypis w brzmieniu:

„(60): podano jako ekwiwalent stewiolu”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/442**z dnia 23 marca 2016 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 170/2013 ustanawiające środki przejściowe w sektorze cukru ze względu na przystąpienie Chorwacji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając traktat o przystąpieniu Chorwacji,

uwzględniając Akt przystąpienia Chorwacji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 41 i 16 w związku z sekcją 3 lit. a) pkt 4 załącznika IV do niego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 170/2013 ⁽²⁾ ustanawia środki przejściowe w sektorze cukru ze względu na przystąpienie Chorwacji do Unii. Rozdział II sekcja 2 tego rozporządzenia dotyczy określenia i wyeliminowania ilości nadwyżkowych cukru istniejących w Chorwacji w dniu jej przystąpienia. W szczególności ustala się w nim terminy na określenie ilości nadwyżkowych cukru, ich wyeliminowanie oraz na przedstawienie dowodów na ich wyeliminowanie, które muszą dostarczyć zidentyfikowane podmioty gospodarcze w Chorwacji. Ustala się tam również okresy odniesienia, które należy stosować do obliczenia kwoty, którą zostanie obciążona Chorwacja w przypadku niewyeliminowania nadwyżkowych ilości cukru.
- (2) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 1345/2014 ⁽³⁾ określono ilości nadwyżkowe cukru w Chorwacji, które przechowywano przed dniem jej przystąpienia do UE i które muszą zostać wyeliminowane z rynku unijnego na koszt Chorwacji zgodnie z terminami określonymi w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 170/2013 zmienionym rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/1407 ⁽⁴⁾.
- (3) W piśmie z dnia 26 stycznia 2016 r. Chorwacja poinformowała Komisję, że – nie kwestionując swojego zobowiązania do zapewnienia wyeliminowania z rynku ilości nadwyżkowych cukru określonych przez Komisję – nie była w stanie w pełni przezwyciężyć nieprzewidzianych trudności proceduralnych we wdrażaniu zobowiązania, polegającego na zobligowaniu właściwych podmiotów gospodarczych do wyeliminowania z rynku tych nadwyżkowych ilości, co spowodowało wydłużenie terminu wyeliminowania, oraz że potrzebuje niedługiego, dodatkowego czasu. Należy zatem przedłużyć terminy przewidziane w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 170/2013 o cztery miesiące.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 170/2013.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 170/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9 ust. 1 datę „31 marca 2016 r.” zastępuje się datą „31 lipca 2016 r.”;
- 2) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) datę „31 marca 2016 r.” zastępuje się datą „31 lipca 2016 r.”;
 - b) datę „30 listopada 2016 r.” zastępuje się datą „31 marca 2017 r.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 112 z 24.4.2012, s. 10.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 170/2013 z dnia 25 lutego 2013 r. ustanawiające środki przejściowe w sektorze cukru ze względu na przystąpienie Chorwacji (Dz.U. L 55 z 27.2.2013, s. 1).⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1345/2014 z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie określenia ilości nadwyżkowych cukru, izoglukozy i fruktozy w Chorwacji (Dz.U. L 363 z 18.12.2014, s. 80).⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1407 z dnia 19 sierpnia 2015 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 170/2013 ustanawiające środki przejściowe w sektorze cukru ze względu na przystąpienie Chorwacji (Dz.U. L 219 z 20.8.2015, s. 1).

- 3) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 datę „30 czerwca 2016 r.” zastępuje się datą „31 października 2016 r.”;
 - b) w ust. 2 akapit czwarty datę „31 marca 2016 r.” zastępuje się datą „31 lipca 2016 r.”;
- 4) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 datę „31 lipca 2016 r.” zastępuje się datą „30 listopada 2016 r.”;
 - b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) w akapicie pierwszym datę „31 marca 2016 r.” zastępuje się datą „31 lipca 2016 r.”;
 - (ii) w akapicie drugim datę „30 listopada 2016 r.” zastępuje się datą „31 marca 2017 r.”;
 - (iii) w akapicie trzecim datę „30 września 2016 r.” zastępuje się datą „31 stycznia 2017 r.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 marca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Cladue JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/443**z dnia 23 marca 2016 r.****zmieniające załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 669/2009 w odniesieniu do wykazu paszy i żywności nie pochodzących od zwierząt, podlegających zwiększonemu poziomowi kontroli urzędowych przywozu****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 669/2009 ⁽²⁾ ustanowiono przepisy dotyczące zwiększonego poziomu kontroli urzędowych przywozu pasz i żywności nie pochodzących od zwierząt, wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia („wykaz”), w miejscach wprowadzenia na terytoria wymienione w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 882/2004.
- (2) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 669/2009 wspomniany wykaz należy poddawać regularnemu, przynajmniej kwartalnemu przeglądowi, uwzględniając co najmniej źródła informacji wymienione w tym artykule.
- (3) Występowanie oraz znaczenie niedawnych incydentów związanych z żywnością zgłaszanych poprzez system wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności i paszach, ustalenia wynikające z kontroli przeprowadzonych przez Dyрекcję ds. Audytów i Analiz w Zakresie Zdrowia i Żywności Dyrekcji Generalnej Komisji ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności oraz kwartalne sprawozdania dotyczące przesyłek pasz i żywności nie pochodzących od zwierząt, przedkładane Komisji przez państwa członkowskie zgodnie z art. 15 rozporządzenia (WE) nr 669/2009, wskazują na potrzebę dokonania zmiany wykazu.
- (4) Istotne źródła informacji wskazują na pojawienie się nowych zagrożeń, w szczególności w odniesieniu do orzeszków ziemnych i produktów pochodnych pochodzących z Madagaskaru, oleju palmowego pochodzącego z Ghany oraz cytryn pochodzących z Turcji, które to zagrożenia powodują konieczność wprowadzenia zwiększonego poziomu kontroli urzędowych. Do wykazu włączyć należy zatem wpisy dotyczące tych przesyłek.
- (5) Należy także usunąć z wykazu pozycje dotyczące towarów, co do których dostępne informacje wskazują na ogólnie zadowalający poziom zgodności z odpowiednimi wymogami bezpieczeństwa przewidzianymi w prawie unijnym i wobec których nie jest już uzasadniony zwiększony poziom kontroli urzędowych. Należy zatem skreślić z wykazu pozycje dotyczące bakłażanów i przepękli ogórkowatej z Dominikany.
- (6) W celu zachowania spójności i jasności należy zastąpić załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 669/2009 tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 669/2009.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 669/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwiększonego poziomu kontroli urzędowych przywozu niektórych rodzajów pasz i żywności nie pochodzących od zwierząt i zmieniające decyzję 2006/504/WE (Dz.U. L 194 z 25.7.2009, s. 11).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 669/2009 zastępuje się tekstem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 kwietnia 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 marca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Pasze i żywność nie pochodzące od zwierząt, podlegające zwiększonemu poziomowi kontroli urzędowych w wyznaczonych miejscach wprowadzenia

Pasze i żywność (zamierzone przeznaczenie)	Kod CN ⁽¹⁾	Podpozycja TARIC	Państwo pochodzenia	Zagrożenie	Częstotliwość kontroli bezpośrednich i identyfikacyjnych (%)
Winogrona suszone <i>(Żywność)</i>	0806 20		Afganistan (AF)	Ochratoksyna A	50
— Migdały w łupinach	— 0802 11		Australia (AU)	Aflatoksyny	20
— Migdały bez łupin	— 0802 12				
— Wspięga chińska (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Kambodża (KH)	Pozostałości pestycydów ⁽²⁾ ⁽³⁾	50
— Bakłażan	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	72			
<i>(Żywność – warzywa świeże, schłodzone lub mrożone)</i>					
Seler chiński (<i>Apium graveolens</i>) <i>(Żywność – świeże lub schłodzone zioła)</i>	ex 0709 40 00	20	Kambodża (KH)	Pozostałości pestycydów ⁽²⁾ ⁽⁴⁾	50
<i>Brassica oleracea</i> (inne jadalne kapustne, »brokuł chiński«) ⁽⁵⁾ <i>(Żywność – świeża lub schłodzona)</i>	ex 0704 90 90	40	Chiny (CN)	Pozostałości pestycydów ⁽²⁾	50
Herbata, nawet aromatyzowana <i>(Żywność)</i>	0902		Chiny (CN)	Pozostałości pestycydów ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	10
— Wspięga chińska (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Dominikana (DO)	Pozostałości pestycydów ⁽²⁾ ⁽⁷⁾	20
— Papryka (słodka i inna niż słodka) (<i>Capsicum</i> spp.)	— 0709 60 10; 0710 80 51				
<i>(Żywność – warzywa świeże, schłodzone lub mrożone)</i>	— ex 0709 60 99; ex 0710 80 59	20 20			

Pasze i żywność (zamierzone przeznaczenie)	Kod CN ⁽¹⁾	Podpozycja TARIC	Państwo pocho- dzenia	Zagrożenie	Częstotliwość kontroli bezpo- średnich i identyfi- kacyjnych (%)
Truskawki <i>(Żywność – świeża lub schłodzona)</i>	0810 10 00		Egipt (EG)	Pozostałości pes- tycydów ⁽²⁾ ⁽⁸⁾	10
Papryka (słodka i inna niż słodka) (<i>Capsicum spp.</i>) <i>(Żywność – świeża, schło- dzona lub mrożona)</i>	— 0709 60 10; 0710 80 51 — ex 0709 60 99; ex 0710 80 59	20 20	Egipt (EG)	Pozostałości pes- tycydów ⁽²⁾ ⁽⁹⁾	10
— Orzeszki ziemne w łupin- kach — Orzeszki ziemne łuskane — Masło orzechowe — Orzeszki ziemne prze- tworzone lub zakonser- wowane w inny sposób <i>(Pasze i żywność)</i>	— 1202 41 00 — 1202 42 00 — 2008 11 10 — 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98		Gambia (GM)	Aflatoksyny	50
Olej palmowy <i>(Żywność)</i>	1511 10 90; 1511 90 11; 1511 90 19; 1511 90 99	90	Ghana (GH)	Barwniki Sudan ⁽¹⁰⁾	50
Nasiona sezamu <i>(Żywność – świeża lub schłodzona)</i>	1207 40 90		Indie (IN)	Salmonella ⁽¹¹⁾	20
Enzymy; preparaty enzyma- tyczne <i>(Pasze i żywność)</i>	3507		Indie (IN)	Chloramfenikol	50
Groch w strąkach (niełu- skany) <i>(Żywność – świeża lub schłodzona)</i>	ex 0708 10 00	40	Kenia (KE)	Pozostałości pes- tycydów ⁽²⁾ ⁽¹²⁾	10
— Orzeszki ziemne w łupin- kach — Orzeszki ziemne łuskane — Masło orzechowe — Orzeszki ziemne prze- tworzone lub zakonser- wowane w inny sposób <i>(Pasze i żywność)</i>	— 1202 41 00 — 1202 42 00 — 2008 11 10 — 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98		Madagaskar (MG)	Aflatoksyny	50

Pasze i żywność (zamierzone przeznaczenie)	Kod CN ⁽¹⁾	Podpozycja TARIC	Państwo pocho- dzenia	Zagrożenie	Częstotliwość kontroli bezpo- średnich i identyfi- kacyjnych (%)
Maliny <i>(Żywność – mrożona)</i>	0811 20 31; ex 0811 20 11; ex 0811 20 19	 10 10	Serbia (RS)	Norowirus	10
Pestki arbuza (<i>Egusi, Citrullus spp</i>) i produkty pochodne <i>(Żywność)</i>	ex 1207 70 00; ex 1106 30 90; ex 2008 99 99	10 30 50	Sierra Leone (SL)	Aflatoksyny	50
— Orzeszki ziemne w łupinkach	— 1202 41 00		Sudan (SD)	Aflatoksyny	50
— Orzeszki ziemne łuskane	— 1202 42 00				
— Masło orzechowe	— 2008 11 10				
— Orzeszki ziemne przetworzone lub zakonserwowane w inny sposób	— 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98				
<i>(Pasze i żywność)</i>					
Papryka (inna niż słodka) (<i>Capsicum spp.</i>) <i>(Żywność – świeża lub schłodzona)</i>	ex 0709 60 99	20	Tajlandia (TH)	Pozostałości pestycydów ⁽²⁾ ⁽¹³⁾	10
— Wspięga chińska (<i>Vigna unguiculata spp. sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Tajlandia (TH)	Pozostałości pestycydów ⁽²⁾ ⁽¹⁴⁾	20
— Bakłazan	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	 72			
<i>(Żywność – warzywa świeże, schłodzone lub mrożone)</i>					
— Morele suszone	— 0813 10 00		Turcja (TR)	Siarczyny ⁽¹⁵⁾	10
— Morele inaczej przetworzone lub zakonserwowane	— 2008 50 61				
<i>(Żywność)</i>					

Pasze i żywność (zamierzone przeznaczenie)	Kod CN ⁽¹⁾	Podpozycja TARIC	Państwo pocho- dzenia	Zagrożenie	Częstotliwość kontroli bezpo- średnich i identyfi- kacyjnych (%)
Cytryny (<i>Citrus limon</i> , <i>Citrus limonum</i>) <i>(Żywność – świeża, schłodzona lub suszona)</i>	0805 50 10		Turcja (TR)	Pozostałości pes- tycydów ⁽²⁾	10
— Papryka słodka (<i>Capsi- cum annuum</i>) <i>(Żywność – warzywa świeże, schłodzone lub mro- żone)</i>	— 0709 60 10; 0710 80 51		Turcja (TR)	Pozostałości pes- tycydów ⁽²⁾ ⁽¹⁶⁾	10
Liście winorośli <i>(Żywność)</i>	ex 2008 99 99	11; 19	Turcja (TR)	Pozostałości pes- tycydów ⁽²⁾ ⁽¹⁷⁾	50
— Pistacje w łupinach — Pistacje bez łupin <i>(Żywność)</i>	— 0802 51 00 — 0802 52 00		Stany Zjed- noczone (US)	Aflatoksyny	20
— Morele suszone — Morele inaczej przetwo- rzone lub zakonserwo- wane <i>(Żywność)</i>	— 0813 10 00 — 2008 50 61		Uzbekistan (UZ)	Siarczyny ⁽¹⁵⁾	50
— Liście kolendry — Bazylia (pospolita, azja- tycka) — Mięta — Pietruszka <i>(Żywność – świeże lub schłodzone zioła)</i>	— ex 0709 99 90 — ex 1211 90 86; ex 2008 99 99 — ex 1211 90 86; ex 2008 99 99 — ex 0709 99 90	72 20 75 30 70 40	Wietnam (VN)	Pozostałości pes- tycydów ⁽²⁾ ⁽¹⁸⁾	50
— Ketmia jadalna — Papryka (inna niż słodka) (<i>Capsicum</i> spp.) <i>(Żywność – świeża lub schłodzona)</i>	— ex 0709 99 90 — ex 0709 60 99	20 20	Wietnam (VN)	Pozostałości pes- tycydów ⁽²⁾ ⁽¹⁸⁾	50

Pasze i żywność (zamierzone przeznaczenie)	Kod CN ⁽¹⁾	Podpozycja TARIC	Państwo pocho- dzenia	Zagrożenie	Częstotliwość kontroli bezpo- średnich i identyfi- kacyjnych (%)
— Pitahaya (smoczy owoc) (Żywność – świeża lub schłodzona)	— ex 0810 90 20	10	Wietnam (VN)	Pozostałości pes- tycydów ⁽²⁾ ⁽¹⁸⁾	20

⁽¹⁾ Jeżeli tylko niektóre produkty w ramach danego kodu CN muszą zostać poddane kontroli, a w nomenklaturze towarów w ramach tego kodu nie wyróżniono żadnych podziałów, kod CN jest oznaczony »ex«.

⁽²⁾ Pozostałości przynajmniej pestycydów wymienionych w programie kontroli przyjętym zgodnie z art. 29 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1), które to pestycydy mogą być badane metodami wielopozostałościowymi opartymi na GC-MS i LC-MS (pestycydów, które należy monitorować tylko w produktach pochodzenia roślinnego lub na ich powierzchni).

⁽³⁾ Pozostałości chlorobufamu.

⁽⁴⁾ Pozostałości fentoatu.

⁽⁵⁾ Gatunek Brassica oleracea L. convar. Botrytis (L) Alef var. Italica Plenck, kultywar alboglabra. Znany także jako »Kai Lan«, »Gai Lan«, »Gailan«, »Kailan«, »Chinese bare Jielan«.

⁽⁶⁾ Pozostałości trifluraliny.

⁽⁷⁾ Pozostałości acefatu, aldikarbu (sumy aldikarbu, jego sulfotlenku i sulfonu, wyrażonej jako aldikarb), amitrazu (amitrazu, w tym metabolitów zawierających grupę funkcyjną 2,4-dimetyloaniliny, wyrażonych jako amitraz), diafenturonu, dikofolu (sumy izomerów p, p' i o,p'), ditiokarbaminianów (ditiokarbaminianów wyrażonych jako CS2, w tym manebu, mankozebu, metiram, propinebu, tiuramu i ziram) i metiokarbu (sumy metiokarbu oraz sulfotlenku i sulfonu metiokarbu, wyrażonej jako metiokarb).

⁽⁸⁾ Pozostałości heksaflumuronu, metiokarbu (sumy metiokarbu oraz sulfotlenku i sulfonu metiokarbu, wyrażonej jako metiokarb), fentoatu i tiofanatu metylowego.

⁽⁹⁾ Pozostałości dikofolu (sumy izomerów p, p' i o,p'), dinotefuranu, folpetu, prochlorazu (sumy prochlorazu i jego metabolitów zawierających grupę funkcyjną 2,4,6-trichlorofenolu, wyrażonej jako prochloraz), tiofanatu metylowego i triforyny.

⁽¹⁰⁾ Do celów niniejszego załącznika nazwa »barwniki Sudan« odnosi się do następujących substancji chemicznych: (i) Sudan I (numer CAS: 842-07-9); (ii) Sudan II (numer CAS 3118-97-6); (iii) Sudan III (numer CAS 85-86-9); (iv) Scarlet Red.; lub Sudan IV (numer CAS 85-83-6).

⁽¹¹⁾ Metoda referencyjna EN/ISO 6579 lub metoda poddana walidacji w odniesieniu do metody referencyjnej, zgodnie z art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2073/2005 z dnia 15 listopada 2005 r. w sprawie kryteriów mikrobiologicznych dotyczących środków spożywczych (Dz.U. L 338 z 22.12.2005, s. 1).

⁽¹²⁾ Pozostałości acefatu i diafenturonu.

⁽¹³⁾ Pozostałości formetanatu: sumy formetanatu i jego soli wyrażonej jako formetanat (chlorowodorek formetanatu), protiofosu i triforyny.

⁽¹⁴⁾ Pozostałości acefatu, dikrotofosu, protiofosu, kwinalfosu i triforyny.

⁽¹⁵⁾ Metody referencyjne: EN 1988-1:1998, EN 1988-2:1998 lub ISO 5522:1981.

⁽¹⁶⁾ Pozostałości diafenturonu, formetanatu: sumy formetanatu i jego soli wyrażonej jako formetanat (chlorowodorek formetanatu) i tiofanatu metylowego.

⁽¹⁷⁾ Pozostałości ditiokarbaminianów (ditiokarbaminianów wyrażonych jako CS2, w tym manebu, mankozebu, metiram, propinebu, tiuramu i ziram) i metrafenonu.

⁽¹⁸⁾ Pozostałości ditiokarbaminianów (ditiokarbaminianów wyrażonych jako CS2, w tym manebu, mankozebu, metiram, propinebu, tiuramu i ziram), fentoatu i kwinalfosu.”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/444**z dnia 23 marca 2016 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 marca 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	EG	109,3
	IL	125,9
	MA	94,8
	SN	144,4
	TR	104,6
	ZZ	115,8
0707 00 05	MA	84,0
	TR	146,9
	ZZ	115,5
0709 91 00	EG	241,9
	ZZ	241,9
0709 93 10	MA	53,1
	TR	157,3
	ZZ	105,2
0805 10 20	EG	46,7
	IL	70,5
	MA	56,0
	TN	65,7
	TR	72,0
	ZZ	62,2
0805 50 10	MA	85,8
	TR	88,5
	ZZ	87,2
0808 10 80	BR	87,5
	CL	130,3
	CN	70,5
	US	132,6
	ZA	110,3
	ZZ	106,2
0808 30 90	AR	113,2
	CL	156,8
	CN	88,2
	TR	156,4
	ZA	95,0
	ZZ	121,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2016/445**z dnia 14 marca 2016 r.****w sprawie wykonywania opcji i swobód uznania przewidzianych w prawie Unii (EBC/2016/4)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 3, art. 6 i art. 9 ust. 1 i 2,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 89 ust. 3, art. 178 ust. 1, art. 282 ust. 6, art. 327 ust. 2, art. 380, art. 395 ust. 1, art. 400 ust. 2, art. 415 ust. 3, art. 420 ust. 2, art. 467 ust. 3, art. 468 ust. 3, art. 471 ust. 1, art. 473 ust. 1, art. 478 ust. 3, art. 479 ust. 1 i 4, art. 480 ust. 3, art. 481 ust. 1 i 5 oraz art. 486 ust. 6 i art. 495 ust. 1,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 650/2014 z dnia 4 czerwca 2014 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do formatu, struktury, spisu treści i daty corocznej publikacji informacji ujawnianych przez właściwe organy zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ⁽³⁾, w szczególności jego art. 2 oraz załącznik II do tego rozporządzenia,

uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych ⁽⁴⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 3 i art. 23 ust. 2 oraz art. 24 ust. 4 i 5,

uwzględniając konsultacje społeczne i analizy przeprowadzone zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013,

uwzględniając wniosek Rady ds. Nadzoru przyjęty na podstawie art. 26 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 132 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Europejski Bank Centralny (EBC) ma prawo wydawania rozporządzeń. Ponadto art. 132 Traktatu oraz art. 34 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem ESBC”), poprzez odniesienie do art. 25 ust. 2 Statutu ESBC, powierza EBC uprawnienia regulacyjne w zakresie niezbędnym do wykonywania szczególnych zadań w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi.
- (2) W odniesieniu do wymogów ostrożnościowych dotyczących instytucji kredytowych prawo Unii ustanawia opcje i swobody uznania, które mogą być wykonywane przez organy właściwe.
- (3) W uczestniczących państwach członkowskich w rozumieniu odpowiednich przepisów unijnych EBC jest organem właściwym na potrzeby wykonywania swych zadań mikroostrożnościowych w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 w odniesieniu do instytucji kredytowych sklasyfikowanych jako istotne w rozumieniu art. 6 ust. 4 tego rozporządzenia oraz części IV i art. 147 ust. 1 rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17) ⁽⁵⁾. EBC ma zatem wszelkie uprawnienia i obowiązki organów właściwych przewidziane odpowiednimi przepisami prawa Unii. W szczególności EBC jest uprawniony do wykonywania przewidzianych tym prawem opcji i swobód uznania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 185 z 25.6.2014, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (EBC/2014/17) (Dz.U. L 141 z 14.5.2014, s. 1).

- (4) EBC wykonuje zadania nadzorcze w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, który powinien zapewnić wdrażanie polityki Unii dotyczącej nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi w spójny i skuteczny sposób, stosowanie jednolitego zbioru przepisów dotyczących usług finansowych w jednakowy sposób w odniesieniu do instytucji kredytowych we wszystkich zainteresowanych państwach członkowskich oraz objęcie tych instytucji kredytowych nadzorem najwyższej jakości. Wykonując powierzone mu zadania nadzorcze EBC powinien w pełni uwzględniać różnorodność instytucji kredytowych oraz ich wielkość i model biznesowy, a także korzyści systemowe wynikające z różnorodności w sektorze bankowym Unii.
- (5) W celu zapewnienia progresywnej konwergencji pomiędzy poziomem funduszy własnych a korektami z tytułu wymogów ostrożnościowych stosowanymi do definicji funduszy własnych w całej Unii oraz do definicji funduszy własnych określonej w prawie Unii w czasie okresu przejściowego wymogi w zakresie funduszy własnych powinny być wprowadzane stopniowo.
- (6) Spójne stosowanie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych w państwach członkowskich uczestniczących w Jednolitym Mechanizmie Nadzorczym jest szczególnym celem rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 i rozporządzenia (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17), i zostało powierzone EBC.
- (7) Zgodnie z postanowieniami rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 EBC stosuje wszelkie stosowne przepisy prawa Unii, a tam, gdzie prawo to składa się z dyrektyw – także prawo krajowe stanowiące transpozycję tych dyrektyw. W przypadku gdy na stosowne prawo unijne składają się rozporządzenia i rozporządzenia te przyznają obecnie państwom członkowskim opcje i swobody uznania, EBC powinien stosować również ustawodawstwo krajowe, za pośrednictwem którego takie opcje i swobody zostały wykonane. Ustawodawstwo takie nie powinno naruszać sprawnego funkcjonowania Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, za które EBC ponosi odpowiedzialność.
- (8) Wspomniane opcje i swobody uznania nie obejmują opcji i swobód przysługujących wyłącznie organom właściwym, gdyż w tym przypadku EBC jest wyłącznie kompetentny do ich wykonywania i powinien z tych kompetencji w sposób właściwy korzystać.
- (9) Wykonując opcje i swobody uznania EBC, jako organ właściwy, powinien mieć na uwadze ogólne zasady prawa Unii, w tym w szczególności zasadę równego traktowania, zasadę proporcjonalności oraz zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań nadzorowanych instytucji kredytowych.
- (10) W odniesieniu do zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań nadzorowanych instytucji kredytowych EBC uznaje potrzebę ustanowienia okresów przejściowych tam, gdzie wykonywanie przez EBC opcji i swobód uznania w znaczący sposób odbiega od zasad stosowanych przez właściwe organy krajowe przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie. W szczególności, w przypadku wykonywania przez EBC opcji i swobód uznania w odniesieniu do przepisów przejściowych zawartych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, niniejsze rozporządzenie powinno ustanawiać odpowiednie okresy przejściowe.
- (11) Zgodnie z art. 143 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽¹⁾ właściwe organy publikują informacje dotyczące sposobów korzystania z opcji i swobód uznania przewidzianych w prawie unijnym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

Niniejsze rozporządzenie określa niektóre opcje i swobody uznania dotyczące wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych, przysługujące organom właściwym zgodnie z prawem Unii, które są wykonywane przez EBC. Niniejsze rozporządzenie stosuje się wyłącznie w odniesieniu do instytucji kredytowych sklasyfikowanych jako istotne zgodnie z art. 6 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 oraz częścią IV i art. 147 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17).

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

Artykuł 2

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają definicje zawarte w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, art. 2 rozporządzenia (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17) oraz art. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61.

ROZDZIAŁ I

FUNDUSZE WŁASNE

Artykuł 3

Art. 89 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Ważenie ryzyka i zakaz posiadania znacznych pakietów akcji poza sektorem finansowym

Z zastrzeżeniem art. 90 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz na potrzeby obliczania wymogów kapitałowych zgodnie z częścią trzecią rozporządzenia (UE) nr 575/2013 instytucje kredytowe stosują wagę ryzyka 1 250 % do większej z następujących wartości:

- a) znacznych pakietów akcji w przedsiębiorstwach, o których mowa w art. 89 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w wysokości przekraczającej 15 % uznanego kapitału danej instytucji kredytowej; oraz
- b) całkowitej wysokości znacznych pakietów akcji w przedsiębiorstwach, o których mowa w art. 89 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, która przekracza 60 % uznanego kapitału danej instytucji kredytowej.

ROZDZIAŁ II

WYMOGI KAPITAŁOWE

Artykuł 4

Art. 178 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Niewykonanie zobowiązania przez dłużnika

Bez względu na to, w jaki sposób kwestia ta była traktowana w prawie krajowym przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, do kategorii ekspozycji, o których mowa w art. 178 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje kredytowe stosują zasadę „zwłoka w wykonaniu zobowiązań przekracza 90 dni”.

Artykuł 5

Art. 282 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Pakiety zabezpieczające

W odniesieniu do transakcji, o których mowa w art. 282 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje kredytowe stosują metodę wyceny według wartości rynkowej określonej w art. 274 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 6

Art. 327 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Kompensowanie

1. Instytucje kredytowe mogą stosować kompensowanie pozycji w zamiennych papierach wartościowych z pozycją przeciwną w instrumencie bazowym w sposób opisany w art. 327 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, o ile spełniony jest jeden z następujących warunków:

- a) przed dniem 4 listopada 2014 r. właściwy organ krajowy przyjął podejście, w którym jest brana pod uwagę możliwość zamiany określonych zamiennych papierów wartościowych; lub

b) przed dniem 4 listopada 2014 r. właściwy organ krajowy wymagał, aby wymogi w zakresie funduszy własnych pokrywały straty, jakie może spowodować zamiana.

2. Podejścia przyjęte przez właściwe organy krajowe, o których mowa w ust. 1, stosuje się nadal do momentu przyjęcia przez EBC własnego podejścia zgodnie z art. 327 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 7

Art. 380 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Odstępstwa

W przypadku całkowitej awarii systemów w rozumieniu art. 380 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, potwierdzonej w opublikowanym przez EBC komunikacie, do czasu opublikowania przez EBC komunikatu o usunięciu opisanej w nim awarii stosuje się następujące postanowienia:

- a) instytucje kredytowe nie podlegają obowiązkowi w zakresie funduszy własnych określonym w art. 378 i art. 379 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
- b) nierozliczenie przez kontrahenta transakcji nie jest uznawane za niewykonanie zobowiązania w kontekście ryzyka kredytowego.

ROZDZIAŁ III

DUŻE EKSPOZYCJE

Artykuł 8

Art. 395 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Limity dotyczące dużych ekspozycji

Bez względu na to, w jaki sposób kwestia ta była traktowana w prawie krajowym przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, limit dotyczący wartości dużych ekspozycji w rozumieniu art. 395 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 nie może być niższy niż 150 milionów euro.

Artykuł 9

Art. 400 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Wyłączenia

1. Ekspozycje wymienione w art. 400 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wyłącza się z zakresu zastosowania art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia do wysokości 80 % wartości nominalnej zabezpieczonych obligacji, o ile spełnione są warunki wskazane w art. 400 ust. 3 tego rozporządzenia.
2. Ekspozycje wymienione w art. 400 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wyłącza się z zakresu zastosowania art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia do wysokości 80 % wartości ekspozycji, o ile spełnione są warunki wskazane w art. 400 ust. 3 tego rozporządzenia.
3. Ekspozycje instytucji kredytowych wymienione w art. 400 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wobec przedsiębiorstw wskazanych w tym przepisie wyłącza się w całości z zakresu zastosowania art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia, o ile spełnione są warunki wskazane w art. 400 ust. 3 i doprecyzowane w załączniku I do tego rozporządzenia oraz w zakresie, w jakim przedsiębiorstwa te są objęte tym samym nadzorem skonsolidowanym na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dyrektywy 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, lub analogicznymi standardami obowiązującymi w państwie trzecim zgodnie ze szczegółowym opisem zawartym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
4. Ekspozycje wymienione w art. 400 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wyłącza się w całości z zakresu zastosowania art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia, o ile spełnione są warunki wskazane w art. 400 ust. 3 tego rozporządzenia zgodnie ze szczegółowym opisem zawartym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

(¹) Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1).

5. Ekspozycje wymienione w art. 400 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wyłącza się w całości albo – w przypadku wskazanym w art. 400 ust. 2 lit. i) – do wysokości maksymalnej dozwolonej kwoty z zakresu zastosowania art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia, o ile spełnione są warunki wskazane w art. 400 ust. 3 tego rozporządzenia.
6. Instytucje kredytowe dokonują oceny spełniania warunków wskazanych w art. 400 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w odpowiednim załączniku do niniejszego rozporządzenia mającym zastosowanie do danej ekspozycji. EBC może w dowolnym momencie zweryfikować taką ocenę instytucji kredytowej oraz zażądać przedstawienia przez tę instytucję na potrzeby takiej weryfikacji dokumentacji wskazanej w odpowiednim załączniku.
7. Niniejszy artykuł ma zastosowanie tylko wtedy, gdy dane państwo członkowskie nie skorzystało z przewidzianej w art. 493 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 opcji przyznania pełnego lub częściowego wyłączenia w odniesieniu do określonych ekspozycji.

ROZDZIAŁ IV

PŁYNNOŚĆ

Artykuł 10

Art. 415 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Obowiązek sprawozdawczy

Z zastrzeżeniem innych wymogów sprawozdawczych instytucje kredytowe przekazują EBC, zgodnie z art. 415 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, informacje wymagane zgodnie z prawem krajowym na potrzeby monitorowania spełniania krajowych standardów jakościowych, o ile informacje takie nie zostały przekazane przez właściwe organy krajowe.

Artykuł 11

Art. 420 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: Odpływy płynności

Szacując odpływy płynności spowodowane pozycjami związanymi z pozabilansowym finansowaniem handlu, o których mowa w art. 420 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i załączniku I do tego rozporządzenia, oraz do czasu ustalenia przez EBC szczegółowych wskaźników wpływów zgodnie z art. 23 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61, instytucje kredytowe przyjmują wskaźnik wpływów w wysokości 5 % zgodnie z art. 420 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i art. 23 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61. Informacje o odpowiednich wpływach przekazuje się zgodnie z postanowieniami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014 ⁽¹⁾.

Artykuł 12

Art. 12 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: Aktywa poziomu 2B

1. Instytucje kredytowe, które zgodnie ze swoimi statutami z przyczyn religijnych nie mogą utrzymywać aktywów oprocentowanych, mogą włączać papiery dłużne przedsiębiorstw do płynnych aktywów poziomu 2B zgodnie ze wszystkimi warunkami określonymi w art. 12 ust. 1 lit. b), w tym podpunktach (ii) i (iii), rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61.
2. W przypadku instytucji kredytowych, o których mowa w ust. 1, EBC może dokonywać okresowego przeglądu spełniania warunku, o którym mowa w tym ustępie, oraz przyznać wyłączenie ze stosowania art. 12 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) i (iii) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61, o ile spełnione są warunki wskazane w art. 12 ust. 3 tego rozporządzenia delegowanego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 680/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące sprawozdawczości nadzorczej instytucji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 191 z 28.6.2014, s. 1).

Artykuł 13

Art. 24 ust. 4 i 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: Wpływy z tytułu stabilnych depozytów detalicznych

Instytucje kredytowe mnożą przez 3 % kwotę stabilnych depozytów detalicznych objętych systemem gwarantowania depozytów zgodnie z art. 24 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61, pod warunkiem że Komisja udzieliła uprzedniej zgody zgodnie z art. 24 ust. 5 tego rozporządzenia delegowanego, stwierdzającej spełnienie wszystkich warunków wskazanych w art. 24 ust. 4.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE ROZPORZĄDZENIA (UE) NR 575/2013

Artykuł 14

Art. 467 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Niezrealizowane straty wyceniane według wartości godziwej

1. W okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. instytucje kredytowe uwzględniają w obliczeniach pozycji kapitału podstawowego Tier I wyłącznie odpowiednią wartość procentową niezrealizowanych strat w rozumieniu art. 467 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, uwzględniając straty z tytułu ekspozycji wobec rządów centralnych ujęte w kategorii „Dostępne do sprzedaży”.
2. Na potrzeby ust. 1 odpowiednimi wartościami procentowymi są:
 - a) 60 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; oraz
 - b) 80 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.
3. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów prawa krajowego obowiązujących przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, ustalających odpowiednie wartości procentowe na poziomie wyższym niż określony w ust. 2.

Artykuł 15

Art. 468 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Niezrealizowane zyski wyceniane według wartości godziwej

1. W okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. instytucje kredytowe usuwają z obliczeń pozycji kapitału podstawowego Tier I odpowiednią wartość procentową niezrealizowanych zysków w rozumieniu art. 468 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, uwzględniając zyski z tytułu ekspozycji wobec rządów centralnych ujęte w kategorii „Dostępne do sprzedaży”.
2. Na potrzeby ust. 1 odpowiednimi wartościami procentowymi są:
 - a) 40 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; oraz
 - b) 20 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.
3. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów prawa krajowego obowiązujących przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, ustalających wyższe odpowiednie wartości procentowe niż określone w ust. 2.

Artykuł 16

Art. 471 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Wyłączenia z odliczeń udziałów kapitałowych w zakładach ubezpieczeń od pozycji kapitału podstawowego Tier I

1. W okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2018 r. instytucje kredytowe mogą nie odliczać udziałów kapitałowych w zakładach ubezpieczeń, zakładach reasekuracji i ubezpieczeniowych spółkach holdingowych od pozycji kapitału podstawowego Tier I zgodnie z zasadami określonymi w przepisach prawa krajowego, o ile spełnione są warunki określone w art. 471 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

2. Od dnia 1 stycznia 2019 r. instytucje kredytowe odliczają udziały kapitałowe w zakładach ubezpieczeń, zakładach reasekuracji i ubezpieczeniowych spółkach holdingowych od pozycji kapitału podstawowego Tier I.
3. Stosowanie niniejszego artykułu nie narusza decyzji podejmowanych przez organ właściwy zgodnie z art. 49 ust 1. rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 17

Art. 473 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Wprowadzenie zmian w międzynarodowym standardzie rachunkowości 19

1. W okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2018 r. instytucje kredytowe mogą dodawać do swojego kapitału podstawowego Tier 1 kwotę, o której mowa w art. 473 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, przemnożoną przez odpowiedni współczynnik, który wynosi:
 - a) 0,6 w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
 - b) 0,4 w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.;
 - c) 0,2 w okresie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.
2. Niniejszy artykuł nie narusza uprzednich decyzji właściwych organów krajowych oraz przepisów prawa krajowego obowiązujących przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, które nie zezwalają instytucjom na dodawanie do swojego kapitału podstawowego Tier 1 kwoty, o której mowa w ust. 1.

Artykuł 18

Art. 478 ust. 3 lit. a), c) i d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Wartości procentowe mające zastosowanie przy dokonywaniu odliczeń od pozycji kapitału podstawowego Tier I, pozycji dodatkowych w Tier I i w Tier II

1. Na potrzeby art. 478 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 odpowiednimi wartościami procentowymi są:
 - a) 60 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
 - b) 80 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.;
 - c) 100 % od dnia 1 stycznia 2018 r.
2. Niniejszego artykułu nie stosuje się do aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartych na przyszłej rentowności.
3. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów prawa krajowego obowiązujących przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, ustalających wyższe wartości procentowe niż określone w ust. 1.

Artykuł 19

Art. 478 ust. 3 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Wartości procentowe mające zastosowanie przy dokonywaniu odliczeń od pozycji kapitału podstawowego Tier I znaczących inwestycji w podmioty sektora finansowego i aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartych na przyszłej rentowności

1. Na potrzeby art. 478 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 odpowiednimi wartościami procentowymi dla celów art. 469 ust. 1 lit. a) i c) tego rozporządzenia są:
 - a) 60 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
 - b) 80 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.;
 - c) 100 % od dnia 1 stycznia 2018 r.

2. Na potrzeby art. 478 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 odpowiednimi wartościami procentowymi są:
 - a) 60 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
 - b) 80 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.;
 - c) 100 % od dnia 1 stycznia 2018 r.
3. W drodze odstępstwa od postanowień ust. 2, w sytuacji gdy – zgodnie z art. 478 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 – przepisy prawa krajowego przewidują dziesięcioletni okres wycofywania, odpowiednimi wartościami procentowymi są:
 - a) 40 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
 - b) 60 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.;
 - c) 80 % w okresie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.;
 - d) 100 % od dnia 1 stycznia 2019 r.
4. Postanowień ust. 2 i 3 nie stosuje się do instytucji kredytowych, które w dniu wejścia niniejszego rozporządzenia w życie podlegają planom restrukturyzacji zatwierdzonym przez Komisję.
5. Jeżeli instytucja kredytowa objęta zakresem ust. 4 zostanie przejęta przez inną instytucję kredytową lub się z nią połączy w trakcie trwania planu restrukturyzacji bez modyfikacji dotyczących podejścia ostrożnościowego do aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego, do przejmującej instytucji kredytowej, nowej instytucji kredytowej powstałej w wyniku połączenia lub instytucji dokonującej inkorporacji pierwotnej instytucji kredytowej ma zastosowanie wyjątek wskazany w ust. 4 w takim samym zakresie, w jakim miał on zastosowanie do instytucji przejmowanej, poddanej połączeniu lub inkorporacji.
6. EBC może dokonać przeglądu stosowania ust. 4 i 5 w 2020 r. na podstawie monitorowania sytuacji tych instytucji kredytowych.
7. W przypadku nieprzewidzianego zwiększenia wpływu odliczeń ustanowionych w ust. 2 i 3, który w ocenie EBC jest znaczny, instytucje kredytowe mogą nie stosować postanowień ust. 2 i 3.
8. Jeżeli nie stosuje się postanowień ust. 2 i 3, instytucje kredytowe mogą stosować przepisy prawa krajowego.
9. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów prawa krajowego obowiązujących przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, ustalających wyższe wartości procentowe niż określone w ust. 1, 2 i 3.

Artykuł 20

Art. 479 ust. 1 i 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Uznanie w ramach skonsolidowanego kapitału podstawowego Tier I instrumentów i pozycji niekwalifikujących się jako udziały mniejszości

1. W okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. odpowiednia część procentowa pozycji, o których mowa w art. 479 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, kwalifikująca się jako rezerwy skonsolidowane na podstawie przepisów prawa krajowego stanowiących implementację art. 65 dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, stanowi skonsolidowany kapitał podstawowy Tier I według wartości procentowych wskazanych poniżej.
2. Na potrzeby ust. 1 odpowiednimi wartościami procentowymi są:
 - a) 40 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; oraz
 - b) 20 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1).

3. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów prawa krajowego obowiązujących przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, ustalających niższe wartości procentowe niż określone w ust. 2.

Artykuł 21

Art. 480 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Uznanie w ramach skonsolidowanych funduszy własnych udziałów mniejszości i kwalifikującego się kapitału dodatkowego Tier I i w Tier II

1. W okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r., zgodnie z art. 480 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wartość odpowiedniego wskaźnika, o którym mowa w art. 480 ust. 1 tego rozporządzenia, wynosi:

- a) 0,6 w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; oraz
- b) 0,8 w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.

2. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów prawa krajowego obowiązujących przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, ustalających wyższe współczynniki niż określone w ust. 1.

Artykuł 22

Art. 481 ust. 1 i 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Dodatkowe filtry i odliczenia

1. W okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r., na potrzeby stosowania filtrów lub odliczeń wymaganych na mocy krajowych środków transpozycji i wskazanych w art. 481 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz z zastrzeżeniem spełnienia wskazanych tam warunków, stosuje się następujące wartości procentowe:

- a) 40 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; oraz
- b) 20 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.

2. W okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. instytucje kredytowe traktują kwoty pozostałe po zastosowaniu filtra lub odliczenia zgodnie z ust. 1 w sposób zgodny z przepisami prawa krajowego.

3. Niniejszy artykuł nie narusza postanowień prawa krajowego obowiązujących przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, ustanawiających surowsze wymogi niż określone w ust. 1.

Artykuł 23

Art. 486 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Limity w zakresie stosowania zasady praw nabytych wobec pozycji zaliczających się do pozycji kapitału podstawowego Tier I, pozycji dodatkowych w Tier I i w Tier II

1. Na potrzeby art. 486 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 stosuje się następujące wartości procentowe:

- a) 60 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
- b) 50 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.;
- c) 40 % w okresie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.;
- d) 30 % w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.;
- e) 20 % w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.;
- f) 10 % w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.

2. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów prawa krajowego obowiązujących przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, ustalających niższe wartości procentowe niż określone w ust. 1.

Artykuł 24

Art. 495 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Ujmowanie ekspozycji kapitałowych według metody ratingów wewnętrznych (IRB)

Kategorie ekspozycji kapitałowych korzystające z wyłączenia obowiązku stosowania metody IRB na podstawie art. 495 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 obejmują do dnia 31 grudnia 2017 r. wyłącznie te kategorie ekspozycji kapitałowych, które w dniu 31 grudnia 2013 r. już korzystały z wyłączenia stosowania metody IRB zgodnie z art. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/1556 ⁽¹⁾.

Artykuł 25

Wejście w życie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2016 r.
2. Artykuł 4 stosuje się od dnia 31 grudnia 2016 r. Artykuł 13 stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 14 marca 2016 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Mario DRAGHI

Prezes EBC

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/1556 z dnia 11 czerwca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących przejściowego stosowania podejścia IRB do ekspozycji kapitałowych (Dz.U. L 244 z 19.9.2015, s. 9).

ZAŁĄCZNIK I

Warunki oceny wyłączenia ze stosowania limitu dotyczącego dużych ekspozycji zgodnie z art. 400 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz art. 9 ust. 3 niniejszego rozporządzenia

1. Niniejszy załącznik ma zastosowanie do wyłączeń ze stosowania limitu dotyczącego dużych ekspozycji zgodnie z art. 9 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Na potrzeby art. 9 ust. 3 niniejszego rozporządzenia państwa trzecie wymienione w załączniku I do decyzji wykonawczej Komisji 2014/908/UE ⁽¹⁾ uważa się za równoważne.
2. Dokonując oceny, czy ekspozycja, o której mowa w art. 400 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, spełnia warunki przyznania wyłączenia od stosowania limitu dotyczącego dużych ekspozycji zgodnie z art. 400 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje kredytowe biorą pod uwagę następujące kryteria:
 - a) w celu dokonania oceny, czy określony charakter ekspozycji, kontrahenta lub stosunku pomiędzy instytucją kredytową a kontrahentem eliminują lub zmniejszają ryzyko ekspozycji zgodnie z art. 400 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje kredytowe oceniają, czy:
 - (i) zostały spełnione warunki, o których mowa w art. 113 ust. 6 lit. b), c) i e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a w szczególności czy kontrahent podlega tym samym procedurom oceny, pomiaru i kontroli ryzyka co instytucje kredytowa oraz czy nastąpiła integracja lub co najmniej pełne ujednoczenie systemów informatycznych. Ponadto instytucje kredytowe oceniają, czy istnieją obecnie lub mogą zaistnieć w przyszłości znaczące praktyczne lub prawne przeszkody mogące utrudnić terminową spłatę ekspozycji przez kontrahenta na rzecz instytucji kredytowej – inne niż w przypadku naprawy lub restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy muszą zostać wdrożone ograniczenia wyszczególnione w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ⁽²⁾;
 - (ii) proponowane ekspozycje wewnątrz grupy są uzasadnione strukturą finansowania grupy;
 - (iii) proces, w ramach którego podejmowana jest decyzja zatwierdzająca ekspozycję wobec kontrahenta wewnątrz grupy, a także odnoszące się do takich ekspozycji procesy monitorowania i przeglądu, zarówno na poziomie indywidualnym, jak i – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, są podobne do procesów stosowanych w odniesieniu do udzielania kredytów podmiotom trzecim;
 - (iv) stosowane przez instytucję kredytową procedury zarządzania ryzykiem, systemy informatyczne i raportowanie wewnętrzne umożliwiają jej nieprzerwane sprawdzanie oraz zapewnianie ujednoczenia wymogów dotyczących dużych ekspozycji wobec przedsiębiorstw wewnątrz grupy ze strategią zarządzania ryzykiem na poziomie podmiotu prawnego oraz – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym;
 - b) na potrzeby oceny, czy pozostałe ryzyko koncentracji może zostać ograniczone przez inne równie skuteczne środki, takie jak zasady, procedury i mechanizmy, o których mowa w art. 81 dyrektywy 2013/36/UE, zgodnie z art. 400 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje kredytowe biorą pod uwagę, czy:
 - (i) instytucja kredytowa ma solidne procesy, procedury i środki kontroli, na poziomie indywidualnym i – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, zapewniające, aby zastosowanie wyłączenia nie spowodowało ryzyka koncentracji wykraczającego poza strategię ryzyka tej instytucji kredytowej oraz naruszającego zasady właściwego zarządzania wewnętrznego płynnością w ramach grupy;
 - (ii) instytucja kredytowa dokonała formalnej oceny ryzyka koncentracji wynikającego z ekspozycji wewnątrz grupy w ramach ogólnych zasad oceny ryzyka;
 - (iii) instytucja kredytowa posiada ramy kontroli ryzyka, na poziomie podmiotu prawnego oraz – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, które adekwatnie monitorują proponowane środki;
 - (iv) powstające ryzyko koncentracji zostało lub zostanie w jasny sposób zidentyfikowane w ramach wewnętrznego procesu oceny adekwatności kapitałowej danej instytucji kredytowej oraz będzie podlegało aktywnemu procesowi zarządzania ryzykiem. Zasady, procedury i mechanizmy dotyczące zarządzania ryzykiem koncentracji zostaną poddane ocenie w ramach procedury przeglądu i oceny nadzorczej;
 - (v) istnieją dowody na to, że zarządzanie ryzykiem koncentracji jest spójne z planem naprawczym grupy.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/908/UE z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie równoważności wymogów nadzorczych i regulacyjnych niektórych państw trzecich i terytoriów trzecich do celów traktowania ekspozycji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 359 z 16.12.2014, s. 155).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

3. Na potrzeby weryfikacji spełniania warunków określonych w ust. 1 i 2 Europejski Bank Centralny może zażądać przedstawienia przez instytucję kredytową następującej dokumentacji:
- a) oświadczenia podpisanego przez osobę uprawnioną do reprezentowania instytucji kredytowej zgodnie z prawem właściwym oraz zatwierdzonego przez jej zarząd, stwierdzającego, że instytucja kredytowa spełnia wszystkie warunki przyznania wyłączeń, określone w art. 400 ust. 2 lit. c) oraz art. 400 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) opinii prawnej wydanej przez niezależną zewnętrzną osobę trzecią lub wewnętrzny dział prawny oraz zatwierdzonej przez zarząd, stwierdzającej brak przeszkód utrudniających terminową spłatę ekspozycji przez kontrahenta na rzecz instytucji kredytowej, które wynikałyby z mających zastosowanie przepisów, w tym przepisów fiskalnych, lub wiążących umów;
 - c) oświadczenia podpisanego przez osobę uprawnioną do reprezentowania oraz zatwierdzonego przez zarząd, które stwierdza:
 - (i) brak przeszkód praktycznych utrudniających terminową spłatę ekspozycji przez kontrahenta na rzecz instytucji kredytowej;
 - (ii) że ekspozycje wewnątrz grupy są uzasadnione strukturą finansowania grupy;
 - (iii) że proces, w ramach którego podejmowana jest decyzja zatwierdzająca ekspozycję wobec kontrahenta wewnątrz grupy, a także odnoszące się do takich ekspozycji procesy monitorowania i przeglądu, zarówno na poziomie podmiotu prawnego, jak i – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, są podobne do procesów stosowanych w odniesieniu do udzielania kredytów podmiotom trzecim;
 - (iv) że instytucja kredytowa dokonała oceny ryzyka koncentracji wynikającego z ekspozycji wewnątrz grupy w ramach ogólnych zasad oceny ryzyka;
 - d) dokumentacji podpisanej przez osobę uprawnioną do reprezentowania zgodnie z prawem właściwym oraz zatwierdzonej przez zarząd, zaświadczającej, że stosowane przez instytucję kredytową procedury oceny, pomiaru i kontroli ryzyka są takie same jak te stosowane przez kontrahenta oraz że stosowane przez instytucję kredytową procedury zarządzania ryzykiem, systemy informatyczne i raportowanie wewnętrzne umożliwiają zarządowi nieprzerwane monitorowanie poziomu dużych ekspozycji oraz jego zgodności ze strategią zarządzania ryzykiem na poziomie podmiotu prawnego oraz – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, a także z zasadami właściwego zarządzania wewnętrznego płynnością w ramach grupy;
 - e) dokumentacji wykazującej, że wewnętrzny proces oceny adekwatności kapitałowej jednoznacznie identyfikuje ryzyko koncentracji wynikające z dużych ekspozycji wewnątrz grupy oraz że podlega ono aktywnemu procesowi zarządzania ryzykiem;
 - f) dokumentacji wykazującej, że zarządzanie ryzykiem koncentracji jest spójne z planem naprawczym grupy.
-

ZAŁĄCZNIK II

Warunki oceny wyłączenia ze stosowania limitu dotyczącego dużych ekspozycji zgodnie z art. 400 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz art. 9 ust. 4 niniejszego rozporządzenia

1. Dokonując oceny, czy ekspozycja, o której mowa w art. 400 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, spełnia warunki przyznania wyłączenia od stosowania limitu dotyczącego dużych ekspozycji zgodnie z art. 400 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje kredytowe biorą pod uwagę następujące kryteria:
 - a) w celu dokonania oceny, czy określony charakter ekspozycji, organu regionalnego lub centralnego albo stosunku pomiędzy instytucją kredytową a organem regionalnym lub centralnym eliminują lub zmniejszają ryzyko ekspozycji zgodnie z art. 400 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje kredytowe oceniają, czy:
 - (i) istnieją obecnie lub mogą zaistnieć w przyszłości znaczące praktyczne lub prawne przeszkody mogące utrudnić terminową spłatę ekspozycji przez kontrahenta na rzecz instytucji kredytowej – inne niż w przypadku naprawy lub restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy muszą zostać wdrożone ograniczenia wyszczególnione w dyrektywie 2014/59/UE;
 - (ii) proponowane ekspozycje są zgodne ze zwykłą działalnością instytucji kredytowej oraz jej modelem biznesowym lub uzasadnione strukturą finansowania sieci;
 - (iii) proces, w ramach którego podejmowana jest decyzja zatwierdzająca ekspozycję wobec centralnego organu instytucji kredytowej, a także odnoszące się do takich ekspozycji procesy monitorowania i przeglądu, zarówno na poziomie indywidualnym, jak i – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, są podobne do procesów stosowanych w odniesieniu do udzielania kredytów podmiotom trzecim;
 - (iv) stosowane przez instytucję kredytową procedury zarządzania ryzykiem, systemy informatyczne i raportowanie wewnętrzne umożliwiają jej nieprzerwane sprawdzanie oraz zapewnianie zgodności dużych ekspozycji wobec jej organów regionalnych lub centralnych z jej strategią ryzyka;
 - b) na potrzeby oceny, czy pozostałe ryzyko koncentracji może zostać ograniczone przez inne równie skuteczne środki, takie jak zasady, procedury i mechanizmy, o których mowa w art. 81 dyrektywy 2013/36/UE, zgodnie z art. 400 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje kredytowe oceniają, czy:
 - (i) instytucja kredytowa ma solidne procesy, procedury i środki kontroli zapewniające, aby zastosowanie wyłączenia nie spowodowało ryzyka koncentracji wykraczającego poza strategię ryzyka tej instytucji kredytowej;
 - (ii) instytucja kredytowa dokonała formalnej oceny ryzyka koncentracji wynikającego z ekspozycji wobec jej organu regionalnego lub centralnego w ramach ogólnych zasad oceny ryzyka;
 - (iii) instytucja kredytowa posiada ramy kontroli ryzyka, które adekwatnie monitorują proponowane środki;
 - (iv) powstające ryzyko koncentracji zostało lub zostanie w jasny sposób zidentyfikowane w ramach wewnętrznego procesu oceny adekwatności kapitałowej danej instytucji kredytowej oraz będzie podlegało aktywnemu procesowi zarządzania ryzykiem. Zasady, procedury i mechanizmy dotyczące zarządzania ryzykiem koncentracji zostaną poddane ocenie w ramach procedury przeglądu i oceny nadzorczej.
2. W celu dokonania oceny, czy regionalny lub centralny organ, z którym instytucja kredytowa jest powiązana w ramach sieci, jest odpowiedzialny za rozliczenia środków pieniężnych zgodnie z art. 400 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje kredytowe biorą pod uwagę – poza warunkami określonymi w ust. 1 – czy statut lub akt założycielski organu regionalnego lub centralnego w sposób wyraźny obejmują takie zadania, w tym w szczególności:
 - a) finansowanie z rynku dla całej sieci;
 - b) rozliczanie płynności w ramach sieci w zakresie przewidzianym art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - c) zasilanie w płynność powiązanych instytucji kredytowych;
 - d) absorbowanie nadmiarowej płynności z powiązanych instytucji kredytowych.

3. Na potrzeby weryfikacji spełniania warunków określonych w ust. 1 i 2 Europejski Bank Centralny może zażądać przedstawienia przez instytucję kredytową następującej dokumentacji:
- a) oświadczenia podpisanego przez osobę uprawnioną do reprezentowania instytucji kredytowej zgodnie z prawem właściwym oraz zatwierdzonego przez jej zarząd, stwierdzającego, że instytucja kredytowa spełnia wszystkie warunki przyznania wyłączeń, określone w art. 400 ust. 2 lit. d) oraz art. 400 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) opinii prawnej wydanej przez niezależną zewnętrzną osobę trzecią lub wewnętrzny dział prawny oraz zatwierdzonej przez zarząd, stwierdzającej brak przeszkód utrudniających terminową spłatę ekspozycji przez organ regionalny lub centralny na rzecz instytucji kredytowej, które wynikałyby z mających zastosowanie przepisów, w tym przepisów fiskalnych, lub wiążących umów;
 - c) oświadczenia podpisanego przez osobę uprawnioną do reprezentowania zgodnie z prawem właściwym oraz zatwierdzonego przez zarząd, które stwierdza:
 - (i) brak przeszkód praktycznych utrudniających terminową spłatę ekspozycji przez organ regionalny lub centralny na rzecz instytucji kredytowej;
 - (ii) że ekspozycje organu regionalnego lub centralnego są uzasadnione strukturą finansowania sieci;
 - (iii) że proces, w ramach którego podejmowana jest decyzja zatwierdzająca ekspozycję wobec organu regionalnego lub centralnego, a także odnoszące się do takich ekspozycji procesy monitorowania i przeglądu, zarówno na poziomie podmiotu prawnego, jak i – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, są podobne do procesów stosowanych w odniesieniu do udzielania kredytów podmiotom trzecim;
 - (iv) że instytucja kredytowa dokonała oceny ryzyka koncentracji wynikającego z ekspozycji wobec organu regionalnego lub centralnego w ramach ogólnych zasad oceny ryzyka;
 - d) dokumentacji podpisanej przez osobę uprawnioną do reprezentowania oraz zatwierdzonej przez zarząd, zaświadczałej, że stosowane przez instytucję kredytową procedury oceny, pomiaru i kontroli ryzyka są takie same jak te stosowane przez organ regionalny lub centralny oraz że stosowane przez instytucję kredytową procedury zarządzania ryzykiem, systemy informatyczne i raportowanie wewnętrzne umożliwiają jej zarządowi nieprzerwane monitorowanie poziomu dużych ekspozycji oraz jego zgodności ze strategią ryzyka na poziomie podmiotu prawnego oraz – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, a także z zasadami właściwego zarządzania wewnętrznego płynnością w ramach sieci;
 - e) dokumentacji wykazującej, że wewnętrzny proces oceny adekwatności kapitałowej jednoznacznie identyfikuje ryzyko koncentracji wynikające z dużych ekspozycji wobec organu regionalnego lub centralnego oraz że podlega ono aktywnemu procesowi zarządzania ryzykiem;
 - f) dokumentacji wykazującej, że zarządzanie ryzykiem koncentracji jest spójne z planem naprawczym sieci.
-

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2016/446

z dnia 23 marca 2016 r.

zmieniająca i rozszerzająca decyzję Rady 2013/34/WPZiB w sprawie misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia malijskich sił zbrojnych (EUTM Mali)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 17 stycznia 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/34/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia malijskich sił zbrojnych (EUTM Mali).
- (2) W dniu 18 lutego 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/87/WPZiB ⁽²⁾ w sprawie rozpoczęcia misji EUTM Mali.
- (3) W następstwie przeglądu strategicznego Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa zalecił przedłużenie mandatu EUTM Mali o dwa lata, do dnia 18 maja 2018 r.
- (4) Należy ponadto ustalić finansową kwotę odniesienia na pokrycie wydatków związanych z EUTM Mali w okresie od dnia 19 maja 2016 r. do dnia 18 maja 2018 r.
- (5) Należy w związku z tym zmienić decyzję 2013/34/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2013/34/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 1 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Unia prowadzi wojskową misję szkoleniową w Mali (EUTM Mali), w celu świadczenia doradztwa wojskowego oraz doradztwa szkoleniowego na rzecz malijskich sił zbrojnych działających pod kontrolą prawowitych władz cywilnych, w celu przyczynienia się do odzyskania przez nie zdolności wojskowej z myślą o umożliwieniu im przeprowadzania operacji wojskowych mających na celu przywrócenie integralności terytorialnej Mali oraz ograniczenie zagrożenia ze strony ugrupowań terrorystycznych. EUTM Mali nie uczestniczy w operacjach bojowych. EUTM Mali prowadzi działania do wysokości zakola rzeki Niger, wraz z miejscowościami Gao i Timbuktu.

2. Celem EUTM Mali jest reagowanie na potrzeby operacyjne malijskich sił zbrojnych przez zapewnienie:

a) wsparcia szkoleniowego na rzecz zdolności malijskich sił zbrojnych;

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/34/WPZiB z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia malijskich sił zbrojnych (EUTM Mali) (Dz.U. L 14 z 18.1.2013, s. 19).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2013/87/WPZiB z dnia 18 lutego 2013 r. w sprawie rozpoczęcia misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia malijskich sił zbrojnych (EUTM Mali) (Dz.U. L 46 z 19.2.2013, s. 27).

- b) szkolenia i doradztwa w zakresie dowodzenia i kontroli, łańcucha logistycznego i zasobów ludzkich, jak również szkolenia w zakresie międzynarodowego prawa humanitarnego, ochrony ludności cywilnej oraz praw człowieka;
- c) wkładu, na wniosek Mali i w koordynacji z MINUSMA, w proces rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji określony w porozumieniu pokojowym, poprzez zapewnianie szkoleń w celu ułatwienia odbudowy integracyjnych malijskich sił zbrojnych;
- d) poparcia dla działań Grupy Pięciu na rzecz Sahelu w ramach działalności EUTM Mali na rzecz wsparcia malijskich sił zbrojnych, poprzez działanie na rzecz poprawy koordynacji i interoperacyjności z krajowymi siłami zbrojnymi państw Grupy Pięciu na rzecz Sahelu.”;

2) artykuł 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ustala się finansową kwotę odniesienia dla wspólnych kosztów EUTM Mali na okres od dnia 19 maja 2016 r. do dnia 18 maja 2018 r. w wysokości 33 400 000 EUR. Odsetek kwoty odniesienia, o której mowa w art. 25 ust. 1 decyzji Rady (WPZiB) 2015/528 (*), wynosi 60 %, a odsetek w przypadku zobowiązań, o których mowa w art. 34 ust. 3 tej decyzji, wynosi 10 %.

(*) Decyzja Rady (WPZiB) 2015/528 z dnia 27 marca 2015 r. ustanawiająca mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne (ATHENA) oraz uchylająca decyzję 2011/871/WPZiB (Dz.U. L 84 z 28.3.2015, s. 39).”;

3) artykuł 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Mandat EUTM Mali wygasa w dniu 18 maja 2018 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 marca 2016 r.

W imieniu Rady
A.G. KOENDERS
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/447**z dnia 22 marca 2016 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2015/2460 dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5 we Francji***(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 1608)***(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W następstwie rozprzestrzeniania się we Francji wysoce zjadliwej grypy ptaków (HPAI) oraz ustanowienia przez właściwy organ tego państwa członkowskiego dużego obszaru buforowego wokół obszarów zapowietrzonych i zagrożonych przyjęto decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2015/2460 ⁽³⁾. Wspomniany obszar buforowy obejmuje kilka departamentów lub części departamentów w południowo-zachodnim regionie Francji.
- (2) Decyzję wykonawczą (UE) 2015/2460 ostatnio zmienioną decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2016/237 ⁽⁴⁾ stosuje się do dnia 31 marca 2016 r.
- (3) Liczba ognisk HPAI spadła, ale wciąż wykrywa się ogniska w obszarze już poddanym ograniczeniom. Ze względu na sytuację epidemiologiczną oraz w celu wprowadzenia w życie przyjętej strategii zwalczania choroby we Francji należy przedłużyć okres stosowania decyzji wykonawczej (UE) 2015/2460 do dnia 15 września 2016 r. Komisja dokona jednak przeglądu okresu stosowania w przypadku wcześniejszej poprawy sytuacji epidemiologicznej.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą (UE) 2015/2460.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 5 decyzji wykonawczej (UE) 2015/2460 datę „31 marca 2016 r.” zastępuje się datą „15 września 2016 r.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/2460 z dnia 23 grudnia 2015 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5 we Francji (Dz.U. L 339 z 24.12.2015, s. 52).⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/237 z dnia 17 lutego 2016 r. zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej (UE) 2015/2460 dotyczącej niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5 we Francji (Dz.U. L 44 z 19.2.2016, s. 12).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 marca 2016 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/448**z dnia 23 marca 2016 r.****zmieniająca załączniki I i II do decyzji 2003/467/WE w odniesieniu do statusu Malty jako państwa oficjalnie wolnego od gruźlicy i brucelozy w odniesieniu do stad bydła***(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 1697)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną ⁽¹⁾, w szczególności jej załącznik A sekcja I pkt 4 oraz załącznik A sekcja II pkt 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 64/432/EWG ma zastosowanie do handlu bydłem w Unii. Określono w niej warunki, zgodnie z którymi państwo członkowskie może być uznane za oficjalnie wolne od gruźlicy lub oficjalnie wolne od brucelozy w odniesieniu do stad bydła.
- (2) Decyzja Komisji 2003/467/WE ⁽²⁾ stanowi, że państwa członkowskie wymienione w załączniku I rozdział 1 i w załączniku II rozdział 1 są uznane za odpowiednio oficjalnie wolne od gruźlicy i oficjalnie wolne od brucelozy w odniesieniu do stad bydła.
- (3) Malta przedłożyła Komisji dokumentację wykazującą, że całe terytorium tego państwa członkowskiego spełnia określone w dyrektywie 64/432/EWG warunki uzyskania statusu państwa oficjalnie wolnego od gruźlicy i oficjalnie wolnego od brucelozy w odniesieniu do stad bydła. W związku z powyższym Maltę należy wymienić w załącznikach I i II do decyzji 2003/467/WE jako państwo członkowskie oficjalnie wolne od gruźlicy i oficjalnie wolne od brucelozy w odniesieniu do stad bydła.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki I i II do decyzji 2003/467/WE.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załącznikach I i II do decyzji 2003/467/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 marca 2016 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 121 z 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2003/467/WE z dnia 23 czerwca 2003 r. ustanawiająca status bydła oficjalnie wolnego od gruźlicy, brucelozy i enzootycznej białaczki bydła dla stad w niektórych państwach członkowskich i regionach państw członkowskich (Dz.U. L 156 z 25.6.2003, s. 74).

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I i II do decyzji 2003/467/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku I rozdział 1 otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ 1**Państwa członkowskie oficjalnie wolne od gruźlicy**

Kod ISO	Państwo członkowskie
BE	Belgia
CZ	Republika Czeska
DK	Dania
DE	Niemcy
EE	Estonia
FR	Francja
LV	Łotwa
LT	Litwa
LU	Luksemburg
HU	Węgry
MT	Malta
NL	Niderlandy
AT	Austria
PL	Polska
SI	Słowenia
SK	Słowacja
FI	Finlandia
SE	Szwecja”

- 2) w załączniku II rozdział 1 otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ 1**Państwa członkowskie oficjalnie wolne od brucelozy**

Kod ISO	Państwo członkowskie
BE	Belgia
CZ	Republika Czeska
DK	Dania
DE	Niemcy
EE	Estonia

Kod ISO	Państwo członkowskie
IE	Irlandia
FR	Francja
LV	Łotwa
LT	Litwa
LU	Luksemburg
MT	Malta
NL	Niderlandy
AT	Austria
PL	Polska
RO	Rumunia
SI	Słowenia
SK	Słowacja
FI	Finlandia
SE	Szwecja”

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL